

طبا
محمد بن البرک

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب طب	موضوع
مؤلف محزون اینیسر	شماره ثبت کتاب
مترجم	۵۰۵۱۹
شماره قفسه ۳۳۹۷	۸۹۸۱
۹۱۵۴	۶۲۲۲
۱۲	۱۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۲۸۲

بازرسی شد
۸۱ - ۸۱
۴۶

بازدید شد
۱۳۸۲

خطی - فهرست شده
۶۱۵۴

Handwritten text at the top of the left page, including the name 'ابان فانوا'.

خطک رعنوان سبیل جیبان اسارول سلم دارصر عفران
 ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال

روز سکوورد لعمه کفرتان هدر اوردیم نیز درم کتبه
 ۲۳ ۲۱ ۲۴

روز میرتوقال دو حصص رعفران هدر اوردیم نیز درم
 ۲۲ ۲۰ ۲۲

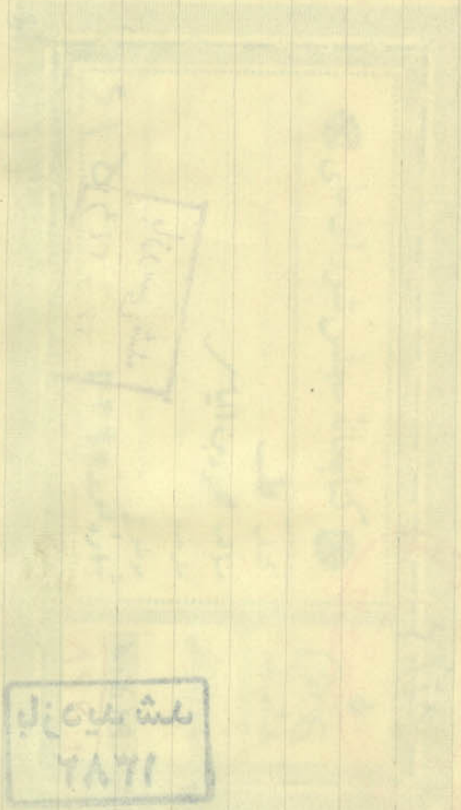
لال زلف جیلداده رکشد بوسادر بروق الصو دارمعل نامرا
 ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال

ول کبیرا صملا ساوماوشا حصص صید سوزل کتبه
 ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال

لال سوز کبیرا ساوماوشا اقاوی صملا اورد رعفران
 ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال ال

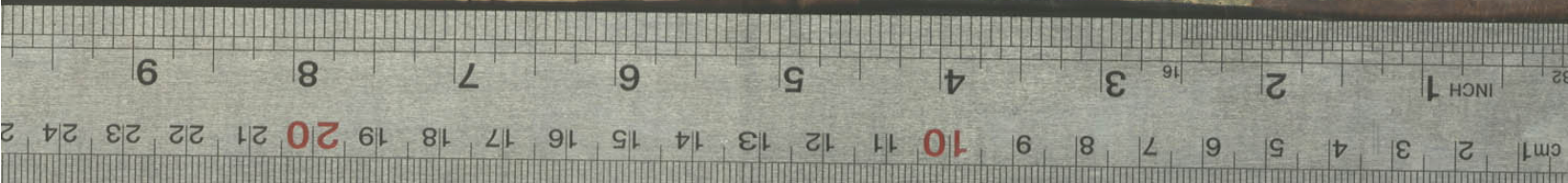
سا اورد رعفران کبیرا اصر دارم اورد
 ۲۱ ۲۲ ۲۱ ۲۲

دارمعل کتبه کتبه کتبه
 ۲۳ ۲۳ ۲۳

مشهد
 ۲۸۷۱

Handwritten text in a small box at the bottom right of the right page, including the number '۴'.

بقال اول در علم نظری طب و ان احتمال است بر هفتاد باب والله تعالی اعلم

باب اول در شناختن علم طب

بدانک علم طب عیلت که احوال بدن انسان بدان شناسد که تن در است یا نه تحت از و زایل شد
تحت و تن درستی نگاه دارد و زایل شده باز آورد و ساند و انت که بدن انسان مرکب است از مویز
و صورت و موضوع او مرکب است از عناصر چهارگانه که هوا و آتش و خاک و آب است و اینها که مرکب از پنج غده
چهارگانه مختلفت و کیفیت و طبیعت هر یکی جدا میگردد پس بسیار اختلافها کن و جایگاه هر یکی از این عناصر
از و سنده مکان خودند و میخواهند که از یکدیگر جدا شوند و مکان طبیعی خود روند و سرفه و طبیعت و کیفیت
بایدات فاسدند و این صورتی و قوی دالم الوقت تا باقی موجود باشد درین موضع و میخواهد که از موضع
موضوع بر حال خود بیاند و تحلیل نرود و فاسد نشود اما این فعلی صورتی که بعقل و کوشش باشد
و جدا شدن گسته شدن موضع از یکدیگر کار و فعل طبیعی است و هر کوی که در علم و کوشش باشد
کاری که بطبیع باشد بر او نباشد پس درین صورتی بدن بر حفظ نگاه داشتن موضع خود باقی
ماند و این خود بسیار نادره فی طبیع است و اما از بیرون اسباب سته ضروری که مواد مویز و مطبوخ
و خواب و پیداری و حرکت و سکون و استفرغ و احتقان که احداث نفسانی در وی اثر میکنند در احوال
او میگردد و بدین سبب است که کوشیدن صورت با این بسیار مویز باید از رتیب بر صورت جزئی بسیار
که صورت را مادی و مدانی بیرون با قوت او عاقل تر آید و جبر نقصان قوه حاوی که از اندرون نه بجای بل بعد از
ایکان و این علم طب است که حق تعالی ارزانی داشته است بر طبیعت معاون و ماری سنده این طبیعت صورت
است تا در این بدن برین سیاق نگاه دارد و اگر افرقی بود در آن گوید که رود زائل گشت

باب دوم در آنکه طبیعتی است علم طب منتظمی شود

علم نظری که ایستن در امور طبیعی باشد که جاری و روانست بر عری طبیعی با هر وقت از عری طبیعی و اگر ایستن در
اسباب و مکرستن در دلایل و علم عملی بدانستن است که صحت بر تن درستان چه گونه نگاه باید و پیادری از
ایشان حکونه را نماید که در باستعمال چیزها سودمندند و در بعضی چیزهای زمان کار و الله اعلم

طبیعی است و طبیعتی با زده حیرت یکی ازان جمله اراک
شعری صحت چنان که اجزای

تبا علم و سواد این را سود دارد و عضلات مختلفت شش را در هر شش را هم تطبیق نماید چنانکه در این سنبل
هر یکی در دم کوفه و حجه در آب فزاج سرشند و قوس سازند **قوس افندی** بقا بلقی با سود دارد و در کوفه
و پیروز را کشاید که کوشش افسین را می مویز با دم قح از هر یکی علی البیوت کوفه در آب فزاج سرشند و در
سازند **قوس کهریا** اسهال خون و دشت دم و سیاری حبض از او در حشش سینه عسلی که با باره
ده درم ریحان دو درم کوفه و حجه در آب فزاج سرشند و قوس سازند **قوس عینیا شرمند** که در کوفه
را سود دارد و سده جگر کشاید زکشتی و دانه طباشیر سینه و در کل سرخ از هر یکی کشتال مویز مابانک
مویز کوفه و کوه لورک که کاشی که کاشی که مویز سینه از هر یکی هم درم کوفه و حجه در آب فزاج سرشند
و قوس سازند **قوس کل** و در کل سرخ سینه طباشیر سفید و عصاره عانت سنبل سندی رب

السوس از هر یکی یک لیمه کوفه و حجه در آب فزاج سرشند و قوس سازند **قوس کلنا** انت حون و اسهال
خون باز دارد سیلین کل محموم صنوبری از هر یکی چهار درم و در کلنا افاقیا از هر یکی هفت درم کوشش

باب چهارم در حیات

کوفه حجه باب کلنا تر برشند و قوس سازند **باب حیات** دماغ را از بلغم و سود اپاک کند و صرع را برود و از او ایام و فزاج از او سینه محفوظ او
ک درم غانقون نیم درم شح حظل و ایک یک ترکی دایمی و هم السون و ایکی حب انیل هم درم این جمله کوفه و حجه
باب دارا بر سرند و صبر سازند **حب صبر** عرق السار را سود دارد و سناصل از بلغم پاک کند صبر سوری

یک درم سقل ایکی مصطکی و ایکی کثیر ایکی کوفه و حجه با کوشش حب سازند **حب امطیقون** بدن را از
فصول مختلفه پاک گرداند و طبع لوح علیظ و سودا براند حب بیان حب سنان عصاره افسس و درم سلیج سنبل اساره
دار صبح او خزر عنبران مصطکی عود خام و ح زو آند دوج یک سندی از هر یکی یک درم صبر سقری ح درم حنظل
غانقون هم حظل از هر یکی چهار درم کوفه و حجه خون او دند و باب کوشش برشند و حب سازند سر سوری دو درم

حب سوربخان

صناصل را سود دارد سوربخان سیلین زرد بوزیدان از هر یکی دو درم سمنو سنان هم درم کوفه
حجه در آب برشند و حب سازند **حب شیبار** دماغ و حصر را از فضل پاک کند و سست سیلین
زرد بر سینه محفوظ مصطکی و در کل سرخ از هر یکی نیم درم صبر سقری دو درم کوفه و حجه با کوشش درم
برشند و حب سازند **حب افسیقون** سودا براند و مالغی ایام و هوام را سود دارد و سناصل را سقل

اورا زود می بود علم طب را در کوفه و حجه در آب فزاج سرشند و قوس سازند

Handwritten notes at the top of the right page, including the word 'اصطلاح' (terminology) and other medical terms.

اصفون پوست تملک کبابی زرد از هر یکی یکدم یک سندی و دو کل سرخ از هر یکی یکی مصطکی نیم درم کثیرا
داکی گیشا در آب گرم محل کشند و باقی دارو با کافور و صندل بدان برشته و چسباندند **در**
کمر درد اسود دارد کثیرا صندل رب الوس بر دانه پوست کهنه با آب فراخ برشته و چسباندند
حب کمر درد پیش اسود دارد و او را صفائی کند سوز با دوام پوست کهنه بزرگ دانه صنوبر
موزانند اسپند از هر یکی دو درم کوفته و بجز آب برشته و چسباندند **حبی** ککرم و آب گند
در محل نیشل حب الغار بر یک کبابی معتز بر مس ترید سفید محرف میلند در مسیح ترکی از هر یکی صد درم
کوفته و بجز آب فراخ برشته شش درم **حبی** که بوی دانه از آن کف عود فراخ در مسیح
علی البوم کوفته و بجز آب صندل برشته و در دانه شش **حب قیاقیا** که طعم از
بدن براند آرد معتز ترید سفید محرف از هر یکی درم میلند زرد میلند کاشی ایون از هر یک درم یک
سندی دو درم تقویا بر مان کرده در میان برده درم کوفته و بجز آب کوفته برشته و چسباندند بر مانی
در درم و نیم باغ پاشان او را صفائی **باب** **در سفوفان**
باب **باب** اسهال صغری بر بندد و کسکی شش اندازد دانه رش بر مان کرده با شوره
درم کوفته و خوبیا بنده بر مان کرده فوفی و دانه ساق بی دانه مور و کنا دلو کثیر بر مان
کرده قرط از هر یک درم کوفته و بجز با ککرم میا میزد **سفوف برطان** که کفشت چون داسود دارد در حلق
جوی یاری ده درم صغری کل قبری جاش سفید و سیاه از هر یکی درم کوفته و بجز آب ساغر بند
بایشه فرید صندل باشد **سفوف علیا** یا **بیتا** که اسهال خون و صغری با زوداد میلند کبابی بلوط
کفشت و قرط از هر یک درم اما دانه بیت درم داسود درم میلند کبابی سدوم و بلوط در درون کل کباب
کشد و کوفته و بجز با ککرم میا میزد **سفوف که** که سلس البول اسود دارد بلوط و کفتر برابر ککرم
در بند و ککرم میا میزد **سفوفی** که تر و داسود دارد و اسهال بویا و سحرین کم داسود مندرست کم بسندان
بجو ککرم کفشت بر مان کرده از هر یکی درم کل از هر یکی یکدم و نیم صغری علی ککرم مصطکی یکدم و نیم کوفته
و بجز با ککرم میا میزد **سوفی** که لادوی کل خوردن با زوداد زیره کرمی تا کجوه برابر ککرم میا میزد **سوفی**
سوفی ششای یکی است درم سدیمان ده درم موادام پوست کهنه سدوم و عودان هم درم کوفته و

Vertical handwritten notes on the right margin of the right page.

باب الموضع بمنه الاصطلاح و ککرم لکرم و صغری لکرم
در صغری رکنه ثنوه و اصطلاح و بره نینوه و علوه نینوه

باید کرد و مطبوخ اصفون و حب اصفون و بجزن یاج و جلاب کرم از با ککرم و کلون بان و کلکرم باید دادون
و غذا خورد آب با جوان مرغ یا گوشت بره مصر و با ککرم خوردن از کرمی کرم و سرمای برده نگاه دارد و بر کدرار
و بر کمان ر آب و بیامون آش کرده و از جماع دستنی تخم بر باشند **باب**
ششم در سکه سکه مرضی خوفت و این علی است که جلوه اس با باطل کرد اندونما کافور افتد و بجز
افتد و سبب آن ماده بلغمی باشد که در راه کمدار روح انسانی سده تمام بید آید و بطون دماغ داخل گردد
علامت سخن و سهل سکنه و سوادوی و اسینی نفس زدن باشد و کت اندر سکه نشان زیاد شدن عقلت باشد
و در صغری نشان گشاده شدن **علاج** انت که تاخ اوج جلاب بعد از سده او رسم بر وجه بر وجه با کسب و آب
کشد و با یاده معتز آلوده کند و بجز و کفشتانی کند و جلاب ایون و بالکون و کل انکین سنده و حقه سر کنند
و پشت او را بر وجهی فرغون کرم کرده با نمک و دمره و بیطوس و ترناک برده کند و با دامل صغری با کسب
و زهر کلک تب در کوشش حل کنند و در صغری سکوت حکانند و غذا خورد آب و ارضی و غلظت گوشت کف
کفشت و کبوتری و سنده **باب** **هفتم در بیات** بیات مرضی خوفت
و ان خواص است سوط در دانه و بد شوری میا در شوره و چون او را پیدا کنند صحنان حنه باشد و سبب این بر شون
راحت سبب زدن دارو تا سرد یا سردی هر طرف که از سر و ن درون شود یا بسیار می غلظت است اسهالی زدن
و سبب و زخمش کاری بعضی صغری و بعضی نرم باشد **علاج** اگر از خوردن داروی سرد باشد و او نامی کرم باید آ
چون ترناک و دمره و بیطوس و اگر سبب ماده بلغمی باشد حینه دماغ باید کرد کبیر یا کبیر ماده و حب اصطحتون
و غذا خورد آب با سقره و ارضی و کرا و یا نا کجوه باید دادن تا بخورد و حنه سوز در درون با کسب حل کنند
و در دماغ حکانند تا نافع باشد **باب** **سیتم در سحر** مرضی خوفت ان
عنوانی مظلومت سبب ان کرمی و حکشی باشد که بر فراخ دماغ غایب کرد علاج و در غلظت او در غلظت ان
کود در دماغ باید حکانند و شراب سفید و شراب جاش باید دادن و اسانس باید نمودن و در دماغ و کف
دور بودن و کرمی با دمن و آب فانت استعمال کردن و غذا خورد با سوزش با سوز با دام و کسب فراخ و زغال
دسته و بجز خواب آورد سبیدن او را داشته عوش او را از یاد نرم که در حان حنه و کسب و کسب و کسب و کسب
حوش اطراف بدن است باید ان اگر کرمی را با سحر اخی سوط رفحک بید آید نشان سلاک شست

Handwritten notes at the bottom of the right page, including the word 'اصطلاح' (terminology) and other medical terms.

Vertical handwritten notes on the left margin of the right page.

و علی حقیقت لا محذور است و احدی را بکنند و ایضا بنیک بعود الامتداد
بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

باب پنجم در باقی تویب ما لحولیا علی سودا ایست عذوق صاحب این
عطر سسته بد دل باشد و مر اسان بود و سوسته فعلها و مکرهای بد کند و اند و منک باشد فی سبب طهارتی تا
ان بخت سودا می طبعی باشد با سودا ای می طبعی و سودا می طبعی احتلاط از بجا است که بوزد **علائق** اگاز
سودا می طبعی باشد و نوز صفت سیلان عاب و اگاز سودا می غیر طبعی باشد اگر از خون سوخته بود **علائق**
ان سرعت صفت مدیان کتین و احتلاط عقل در درج هم متنوع جسم کرمش و حیوانی بود و اینچنان علم سوخته
باشد عذات ان کاسی و غراب فی نظام و تری سنی و دنان و صفت لیم و سندی لونی بدن و سندی بول
باشد **علائق** جمله است که استنزاع سودا کند قصد صافن از بای حب و میان پشت پای و مطبوع
اصون و مطبوع سیله و حب کالج و مند و ایمنون و روغن کدو در معنی چکانند و بالکنو و سنی و زو نبات
باید دادن و غذا کج و آب با زوباد ام و اگر فی خوالی زوط باشد شراب غش و شراب حماسش و غذا و روز
سوزناس و روغن بادام و داده اگر و د مند و مکرها به برند و آب استعمال کردن و اسهال با مکرور

باب ششم در میان سخت علائق آن خشکی سنی و خوالی است **علائق** غذا
تو کرم و مستدل اوست حوق نخود آب زرده تخم مرغ و بوط و لورینه و یا چه بزغالده بره و روغن زرد
و روغن خربز در دماغ مالند و جلاب بالکنو و نبات و مند **باب**

باب هفتم در عشق عشق مرضی سودا ایست شش خود کشد مسلط کرده ایندن کوی در مسکو اندن صورتی
یا حقیقی **علائق** آن ذاموشی و جرت سرد شش انداختن و هم بگو خوردن و نفس در آرد کشیدن و
احتلاط عقلت **علائق** مزاج دماغ تر کرد ایندن و غذا نامی و طب خون شراب سم و شراب حماسش
و مزاج یا قوی و بگو ماب زنت و آب فانترا استعمال کردن و خوردن مشول کرده ایندن سفهای برر که بگو
راخ امر کسی کند و میست کردن با غیر مشوق ککو مشوق را زایل کرده اند است اگر کالار سیله با بیسم

باب هشتم در لته ان علت از استر فاسستی عضلها و پهبای
روی و ابروی و لب بدید آید و دست مشانی از سگی طبعی مگر در **علائق** جلاب کرم از اینسون و کلکین
و بالکنو باید دادن و غذا کج و آب با حک دانه و گوشت کهنک و سینه دماغ کردن کج ایاده و حب
ضرا و یاره لو عادی و جهمایر کردن واری ترمای نادق و مترو و طوس و میون جلابی دادن و در حقیقت

و ایضا بنیک بعود الامتداد بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

و ایضا بنیک بعود الامتداد بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

و ایضا بنیک بعود الامتداد بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

باب نهم در احتلاط اصلاح حسن انعام است و ان حرکات
که اندر عضلها است فی دماغ و قوله ان حرکت از ناده و علیقا اند **علائق** ان نوبت که در سایه و زود مکر زودا اگر احتلاط روی
اندم کند باشد منوره و اگر در هر همه اعضا اندم موم فلان باشد **علائق** غذای گرم با بخوردن خون کج و آب با فلفل و درختی
دیگر از نانه که او را بدوان موضع که در اثرش سبب باید مالید تا سم شود و روغن فرسوزن و قط با لند
باب دهم در اعش دغش عقیقات که حرکات انادی با حرکات
عقدارادی است سسته و حرکت ازادی ناقص شود و چون خوابد که حرکتی با حیا رکند که کفر ازادی از ان زاده و اند
دست و سر شتر اند و سبب ان صفت آت و کج با سودا مزاج سرد و ان شتر کانی را باشد که سماری بسیار
کشیده باشد جماعی بسیار کرده یا اثر انی بسیار خورده **علائق** نوت و تبه باید کردن و استنزاع رطوبت غیر
حب قویا و حب شطح و غذا کج و آب با حک دانه و مارالیم از نوع و لنگ فلفل و در حقیقت باید دادن و روغن
قط باید مالیدن نافع باشد **باب یازدهم در فجاج** فجاج کانی
پیدا و عضلها او نارت و باطل شدن حسن حرکت سبب ان علاوه بر ان نظر بر است از لظون دماغ و در حقیقت شدن
به پهبانک بنه بدن بح صفت قوه و راه کدر قوه محکم و حساسه زود بند و کدو که کند و **علائق** سبب کج
به ن و باطل شدن حسن حرکت و سندی دماغی فادوده **علائق** است که با چهار روز یا هفت روز بحب قویا
و در جلاب شغول شود و در ابتدا و محایج حشمتا تیر باید کرد و حب مبر و حب اصطخ مستون و حب منغن و حب شطح
باید دادن و کجای آب مارالعل و ماد الاصول باید داد و غذا کج و آب با حک و لنگ تیتو و کبوتر کج و فلفل و کراویا
و در حقیقت و زیره باید دادن و روغن قط و روغن فرسوزن و روغن لبی باید مالیدن و مترو و بطوس مزاج نادق
باید دادن **باب شانزدهم در رمد** رمد در حقیقت است اگر حتم زوری
سرخ باشد و کما بر خاسته رک تمام باید کشیدن و حجت قفا کردن و جلاب عاب و نبات و مند و دادن و غذا بنوش
شتر و مزاج دماغ استنزاع دادن و مسهل از سنا و کبی دپوست میل از و سفینه و الوی سببه و عصاب نبات و بجمی اگر حتم
روی دغش نباشد و مکرهای چشم بش بر کلا کج حسیب **علائق** ان حب بسیار و حب یاره و فیه و جلاب ح همک خاشیده و نبات
است و عذاره با یا بادام و روغن **باب هجدهم** در صفت فلفل
این شتر **علائق** لطیف که ایندن عذات و تیز دماغ کردن به پهبای خورش و زردک و زود و ججاج کردن و سبب کجی و نوبت

و ایضا بنیک بعود الامتداد بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

و ایضا بنیک بعود الامتداد بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

و ایضا بنیک بعود الامتداد بهم خصم تبصره من یک جسم و نیت از خالارالم بکنه زیا و میوه در صورت اصلاح

انسانه شدن عذر مرده هر چه لطیف باشد و نضره مانده ترخی برده و هر چه غلیظ باشد با سهال فرود آید **علامت**
 مرگه که احساس کند که از مرده طعام تنه سندی امان نکند تا مرده پاک شود و اندر مینضح و که بنایه کردن نکند باید
 حسید که خواب بدید آید که سیف و ریح علاج بهتر از خواب نیست و شراب عوده و شراب ریاس باید داد و غذا در روز
 ساق در زنگ باید دادن اما اگر اسهال حلف اللون باشد و بان عیدن سک باشد و عید العمد باشد
 خوردن مسهل از بناید سن و اگر صفت بدید آورد و عیدن سک با زیادیتن **علاج** تو حیرتیا شراب مسرف نام دارد و رب
 بدید دادن و غذا در روز ساق و مع باید خورد و اگر اسهال خرن باشد **علاج** سرفه شانه و طهارت و با سینه مکرر و کما
 وضع بر روی و هم سندان بریان کرده با عرق کل باید دادن و غذا آشامد که در هر دو مویز بادام شتر بریان کرده با عرق زرد
 دان قی و صندل کل درونی و زرد گزانی و کلنا رباب مویز برشته و ناف و کرم بران طلا کنند اما ترحم ماضی بر حفا
 است مرگه که بر غیر و جری اندک بدید آید و غلیظ معش با خون و بعضی **علاج** خون علاج اسهال باید کردن و در هر دو
 استمال باید کرد و در هر دو وقت کربت و زرد که هم عرق و افسون در معن کل با دام و سیر کرده استقال باید کردن و در اسهال
باب ششم در قولنج قولنج در هر معزنی است سببان طبعی یا غلبه یا سبب که در روز
 باشد یا سبب خشکی غلبه باشد که از خوردن غذا یا حرکت بدید آید و قولنج که سبب آن باوی غلیظ باشد یا سبب خشک
 اول در دو امور محتمل کرد و بس استلا برود و قولنج با زود آمد **علامت** بدید آمدن قولنج آن باشد که طبیعت محب شود و شتر
 طعام صعیف شود و حیرتیا و ریش و شور و تپو آرد و کند و سببی می چید و در وقت ساق بدید آید و آب نمیا در خورد **علاج**
 کوازش بر نرم و سچون حیرتیا و ریش کوازش تم سندی با کلکین یا سنا که سکو باید داد و طبیعت نرم کردن و اگر طبیعت
 سوز و خفتنای تیز گوشت کردن و شافه سخم حظل بود و اسهال و عجز زوت و اسهال و صابون و ورق سد با استعمال کردن شود
 باشد و از آب سرد و سوز اجتناب باید کرد و سرد داد و جلابی گرم او کلکتر و گرم را با زرد دان و در آب سبک با زود و کلکین
 و کیم شبت و عین الشیر و حک و حطی و نک نشاندن و غذا با داب با عرق کونک و گوشت کیمک دادن و المع
باب هفتم در کمان که در کیم رود تا بدید آید سبب آن و طریقی
 باشد که در سطح رود یا در سینه باشد و هر دو صیفت از استقامت عین و سقا از تحلیل مرون بودن و در رطوبت فاسد
 معش شود و از بنا می آن رطوبات کمان متولد شود و اسباب سابق آن طعامها و غلیظ است و انکار کردن آن و در با
 خام و شیر و ناست خوردن و بر اشلا جاع کردن و اندر کمان رفتن **علامت** آن در کیم و عیدن ناف اندن خواب در مان

کتاب در سواد سنان مله یاد سنان
 کاتبان سواد سنان مله یاد سنان

باشد خاص از وقت خواب و از سوی دوی و بد خوئی و زود کردن شدن و اسکی طبیعت **علاج** که گفته مر با داد صد درم شتر
 و درم سکر دادن حل کنند و بد سنا تا خورد غذا و از آب با کمانه اند و آتش سید مند و روز صفت بزرگ کابی مستور و شیخ و ک
 و قسط طح و ترس بر تری و بد سوزن و عین و صابون از کیم یک دم کوفته و عین بر سر شیر تاز باید دادن تا کمانه از کیم و س
 کرد اند و اگر طبیعت دیر چیب شود بزغ آب گرم در هر که کمن فرود کرده بد شد و اگر روز غذا از کتاب سود با ش
 با پرداد و شافه از زرد کمانه و جود شیر با عین برشته استقال کند و صفاوی از شتر بزود و حظل و احسین و صیر با زهره
 کا و بیامند و بر ناف نهادند **باب هفتم در درج کیم** اگر در دو جگه سوزی
 و اندر بدن باشد علاج یک با سلیق باید زدن و جلاب هم کاشن و عین الشیر و سات باید دادن و صندل شامری
 و کافور و آب کل بر جگر طلا باید کرد غذا آشامد آب بخورد و با نان جو و از کیم بدن سفید باشد و سبب آن سبب **علاج** مار
 الاصول و کیمین روزی باید دادن و غذا از زجاج با گوشت کیمک گوشت کبوتر که صومالی باید دادن باغ باشد اما با
باب هشتم در سوا القتیبه و استسقا سبب سوا القتیبه
 استسقا سردی و از حرکت و سوا القتیبه سرد استسقا سبب مرگه که فراج کار در حال طبعی کرده و صعیف بدید آید و لذ
 بدن در دوی زرد کرد و پائید و نامس در زرد چرم و سبب پهای پها شود و از اسهال سوا القتیبه که سبب استسقا است از سوا مادی
 است و سبب آن در سرد است و زب و غلیظ که در فوجها و اعضا صحل شود و از اسهال و اقسام آن سادات **علاج** در قی
 طبیعتی سبب استسقا در سوا المراج سرد باشد که اندر حکر و اندر کمانه در هر تن سبب ناقص شدن معش ثلاث سپید شود
علامت استسقا در کیم اول پای نامس کردن پس کیم و انباشن من اوی و اندام و مرعا که اگشت سبب کمانه جانی است
 کمانه در وقت است باشد و این فوج اسهال استسقا سبب استسقا ز قی است که آب در رود کمانه و میان پرست کیم
 در میان مرگه و سبب آن است که میان ناف و شتر کمانه کلامی است که فون اران جوی مکرر جنبی مرسد در بدن
 کردن جوی مستحق شده اندان جوی مخلصا شده و چون جانب مجرب حکر سبب سده یا در می استه شود و ان را کوز
 بفرود گشا ده شود و بدین سبب فراج حکر سرد شود و قولنج عین و قیق مانی کند که کویا رود تا در سبب آب سیاحت و
 اشامی کند و این فوج از استسقا بدترین انواع است **علامت** آن استسقا است که ناف بیرون آید و سبب صعه کند و
 سوز خشک بدید آید و ضعف زود کند و با اسهال بدید آید و سبب آن سبب استسقا است **علاج** کیم
 باوی غلیظ در آن موضع که آب در استسقا در قی جمع شده بود جمع شود با اندکی و طبره و سبب آن با غلیظ با سردی معن باشد

کتاب در سواد سنان مله یاد سنان
 کاتبان سواد سنان مله یاد سنان

بگردد چو علاج این نوع استقامت که از نافه مردن آید و کم خایه بود که شود و چون دست و برنگ اند
او او طبل را بد علاج نوع اول یعنی نمودن دست ساقی و او ای سلسله فوج او ان و از آب بردات خوردن بر سر
زودن دره که زنده کیون و مواد الاصول و سکین زوری دادن و دماغ را زود پاک کردن و وارد او پاک کردن و جفت
نوع است جبار و حساوند قرض از شک روک و کجک و در آب در او آب شور شدن لان باشد مستحق دار میان شک
گرم کردن یا در آب گرم نشاندن از اوقی مایله باشد و جلاب از شک کاشنی و پوست کاشنی و پوست کوشی و نبات
باید ادن و غذا از پنج ارگو و کوشش مزبادام و چاشنی سرگردان و زود خوردن علاج نوع دوم اول یعنی
ان باید کردن که آتاس سو و المراج را پس شکر استخرا آب کند بطریق اسهال بطریق ادرار اول و جلاب از شک کاش
رود باه ترکیب یک دارینه و یک کوشی باید و او آب کاشنی و نبات دمنده و حبث العقب هم در یک کاشنی و هم و س
ده هم خوشا نده می درمی آب کاشنی ناشسته که زنده و پاک که کو سیامیند و مغز خیار شکر است درم و ان حل کند و بند
تاطع را نرم کند و جاب مارزون و جاب غادنون بدو سه کرت بدست و غذا از پنج ارگو و جلاب از شک کاشنی و جلاب
علاج نوع سیم اگر کو کوشی و سکین زوری شک دادن و جلاب شک کاشنی و یک کوشی و یک کوشی و یک کوشی و یک کوشی
و ضای از فصل و عود و لادن و مسک و جگر دادن و غذا آتش از شک دادن و اگر سردی عیب بود یک کوشی و یک کوشی و یک کوشی
و سکین غاف و شنبلی سندی دادن و مار الاصول و جوجن جاب العا و باید دادن و غذا از پنج ارگو و جلاب مزبادام و
حک و آنه دادن **باب** **علاج درم در سبزه** اگر کوشی سینه
باشد و بول زرد بود و علاج اگر سکیم باید زدن از دست چوب و جلاب و باه ترکیب شک کاشنی و سکین زوری باید داد
و اگر شک بطن تیز باشد معد صیغ باشد و هم شک باشد علاج ایاره هم آید دادن و دوق سداب و یک برزخه
با هم که خوشا نده و جوری غذا بنادان از برزخه و یک کوشی خوشا نده و جوجن سبزه که کوشی سینه است که از شک
زود زود شک و زوری باید داد **باب** **علاج درم در ترقان** برقان
بیر رنگ و وی و شک سینه چشم و شک هم پوست تن را کوشید برقان یا زود باشد یا سیاه و اسباب که در برقان اولی است
نوع اولی باشد از جگر و سده اندر زنده مردن آید صبر از جگر با اندر زنده تر و ادن صبر اجابت اما از زود یا در برقان طبعی باشد
که در جگر صبر بطامردن کند غیر بران علاج برقان زود که سبزه است و جگر و نوله هم باشد شکنی است و غلیظان و زود
زبان و بول ناوی و کفان زود بود علاج جلاب شک کاشنی و قوشندی و الوسیه و الوسیه و نبات و تربیجی باید داد

و مطبوع سبیل زود استخرا صغریا باید کردن و سکین زوری و آب کاشنی و آب خیار که در آب انار ترش شیرین بوشه
یک بوک باید دادن و قوش طباشیر نیم و قوش کافوری و قوش حنظل قرض زود شک من و من سود سمدت و بدیع کاوش
و همی که جگر زنده فروردین نافع باشد غذا زود از شک و سندی باید ادن اگر در سینه برقان از دست طبیعت باشد
در صحنای حاده خون مستشار زود منم بود است مگر اگر غوطه بان سینه از بدن بطریق اسهال و ادرار مستفوع شود و ج
رود منم برقان بدید آید امید خیر باشد موقان سینه شکر از سبزه باشد و از جگر نیز باشد و آنچه از سبزه باشد سب
ده باشد اندر منفردی که میان جگر و سبزه است علاج اگر سکیم باید زدن از دست چوب و مطبوع صبر استخرا
استخرا باید کرد و سکین زوری و ادن و غذا از پنج ارگو و ادن **باب** **علاج درم در سبزه**
ار شیه هم خیار و پاک و خیزه و حیار نبات باید دادن و اگر شک نعلب منم باشد مطبوع فاکه و در کوش و جبار
نرم باید داشتن و غذا از پنج ارگو و جلاب مزبادام باید دادن و اگر کوشی از قوش که با کل ادری و با شک و بان
گود و قوش کلنا و جوجن سیاه و شان و کوزر باید داد و غذا از پنج ارگو و جلاب مزبادام و اگر در بول که
باشد جوجن جگر و سبزه و سبزه جلاب شک از با نه سبزه با نبات باید دادن غذا از پنج ارگو و اگر کوشی سینه
اطمانی که شک بزرگ و شاه بلوط و سبزه قوش کند باید دادن و غذا از پنج ارگو و جلاب مزبادام **باب** **علاج درم در سبزه**
در برنجی استانه شتر زوری که در سینه بدید آید و هم کوشی سینه ان در دست باشد و کوشی سینه
نوع و سبزی زبان و مدبان کوشی و اما سبزه و علاج اگر سکین باید در آب شکنی که در ان هست و حطی و دو با ترنگ را
باید کردن و صمغوی از زود با قلا و آد جوجن و حطی و دو با ترنگ باید نهادن و جلاب کوش از سبزه و دو با ترنگ
بایست باید جاد و مطبوع فاکه نرم باید داشتن و غذا از پنج ارگو و جلاب مزبادام باید دادن **علاج درم در سبزه**
ان سوزش بول است و خدش و بختانی باشد و لاغری بدن علاج شراب خشخاش و شراب سبزه و جلاب کوش و
و از باید دادن و غذا از پنج ارگو و سبزه و با یک و کدو آب و پیر جگر فوبه باید داد و یک سبزه که در کوشه است
تولد کند این علاج شتر باشد که کوزر و جوجن و سبزه و یک و سبزه و سبزه و سبزه است که از غذا ای غلیظ و نوله
که علاج هر که کوشی و حطی و صافی شود و سبزه کوشی که در دست و سبزه شکر است **علاج درم در سبزه**
طبعی کردن اولی است و ادرار بول و اسهال جلاب شک کوشی و کوشی سینه و سکین زوری باید دادن

و طبع را در صورتی که در خون زیاد و خشن باشد و آب درونی نشاندن و حکم با بود و اکل الملک
 و شبت و در وقت کرب و در وقت حطی و در وقت شستن و در وقت کوش آمدن آب بر سر و در وقت حطی و آب بر سر
 و شقی می دهند و غذا خوردن با تخم کوز و کرم را زیاده باید آید **باب حکم**
در صفت مینی و صفتی جو به جاست نقصان بیاد از صفت شنبه باشد با ازستی و استرخای آنت منی باز
 صفت منی یا از آنکه غذا خوردن **علائق** آن لازمی بدن باشد لذتی رنگ سرخ **علائق** مغزیت بدن باید کرد
 به تدبیر ناقتان و اگر از آنکه غذا خوردن پر غذا زیاد باید دادن و خواب نمودن و در وقت که شوش خوردن و در
 ترک جاست کردن و اگر سبب آن که منی باشد **علائق** از غذا از طلب دادن خون صواب برین و چون اللرب و در سیه از گوشت بره
 بط و سر برین و در جین برورده و سعل و مزاج طبعی و پسته و مغز با و ام کردن و غذای که از جهت سیمان با به باشد خوردن
 غذای باید که در وی سر منی بود یکی آنکه غذای بسیار مدوم یکی که با دانه و نون و غیره که در سیم که منی را می داشته باشد و اگر
 در این امر سر منی حاصلت شود و در لوبیا و کور و شلغ است و مانند آن و اگر سبب سستی و استرخای منی باشد **علائق** آن
 وقت و سکی منی باشد **علائق** اطریل بود که در کجک باید داد و غذا کباب برین کرده **باب حکم**
در صفت خون در و در زمانی در مقده به پیدا سبب آن و در می که باشد که در مقده حادث شود **علائق**
 رنگ با سلیق باید خوردن و در آب سکنه و شسته و حطی و در وقت حطی شش و چون کرم کوزه و در وقت لوبیا نشاندن و در وقت
 مرغ و در وقت کباب و در وقت غذا باید خوردن و جلاب عشاء بنات باید دادن و غذا به ناشن و سوزخ و استنخاج باید دادن **علائق**
 و آنکه چند باشد که در اوقات غذاها در وقت شوم در آمدن شرج بلند و در خون اگر با خون در آن باشد **علائق** آن و در وقت کباب
 کله را با شراب خوردن و در وقت باید داد و اگر خون روان نباشد **علائق** آن جیب منی و اطریل منی است که در آب با کدنا
باب حکم در جمع و بیماری خصیه اما خصیه آب کثیر در دادن سزایی
 باید خوردن چند که قدری آب سرد شود و بعد از آن طلبا باید خوردن و سکناسیا و سکناس که در نام خوردن آب کثیر تر
 و کلاب طلبا باید خوردن و طبع را در وقت شسته نرم داشتن و غذا از زرد و غوره با نمزادام دادن **خارج قضیب و خصیه**
 سبب آن ماده تیر باشد که در آنجا نصب شود **علائق** اگر سستی باشد بدن و مطبوخ میلند زرد باید دادن و در وقت سوزخ
 کردن و در وقت سزج و شام زمانی و غری کل طلبا باید خوردن و صلی که براد بر چه گویند بر روی دان باید آنگذدن صق
 و قبیله فرودان بعضی از زرد با و با و عدیط است که جبهه سبب استماع جاری **علائق** است که در آنها بر هم فشارند تا با

جای

جای خوردن و بر فاده به بند و در پارچه لکش و بی صفت کردن و طماصها نماند خوردن پر سینه کند و کواش بره و چون جب
 العا را باید دادن و صفا های قاضی بری سینه و خون آقا قضا و صبر و پوست اند و ماری سبز و کرم خوردن و کلهار و چون سرد
 ابل و در شش مایه و صاحب قوا که از آنجا که می گویند سخن کنند و سخن باید داد و غذا خوردن با مرغ و کلهار و کلهار باید
باب حکم در جمع و در آمدن خون حیض اگر سبب کوی و تیره یا خون بود رنگ با سلیق
 و طبع را در وقت حطی نرم باید کرد و در وقت کوش آمدن آب در وقت اسینوس با کل ارمنی و کلهار و دادن و در وقت کرم با کل ارمنی و در وقت
 بت و در وقت با شراب خوردن و شراب به دادن غذا در زمان و است و در وقت که باید داد هشت شدن خون حیض
 سبب وی ترمن آن سرد است و اسباب سده زنی با فراط یا اسیری با فراط از بهر آنکه فراط سبب سست شدن کما
 و سفتند و اگر در فراط سبب سست شدن با یکی آن باشد **علائق** اگر از وی با سدرک صانع و مایه سدرک شود
 بر ساق جاست کردن و جلاب سیاه شدن و در وقت که باید دادن و تخم کوز کوش با سعل حرشاندن و دادن از ارض حیض کبند
 غذا خوردن آب به ارض حیض و سینه و ای که سبب لازمی با فراط بود ترتیب بدن باید کردن و سکناسین ساه باید داد
 و در غذا که در وقت مغز شود باید افزود و کرم با به معتدل باید رفتن و در وقت که باید بدن **باب حکم**
علائق در تقوی و حدیث که از آنکه گویند در وقت صحن و برق العشا و در وقت کلهار و در وقت کلهار که سبب سستی
 انکشان پای در نزد از آنکه گویند و آنچه در وقت دان و نیز از آنکه گویند و آنچه در وقت کلهار و در وقت کلهار که سبب سستی
 گویند و آنچه در وقت کلهار گویند و آنچه در وقت کلهار گویند و آنچه در وقت کلهار گویند و آنچه در وقت کلهار گویند
 از زمانه خون بود اول استزاع خون باید کرد از جانب مخالف و پس از دو روز زمانه روزی باید خوردن و اگر آب سرد
 و از نسیم با خوردن و رجوع کردن بر سینه فرمایند و مطبوخ میلند و مطبوخ سور بخان و سخن سوزمان و چه مکه و چه در
 استزاع باید خورد و غذا خوردن ساده باید دادن و اگر ساه ملغنی باشد جلاب کرم از زیاده و کلکین باید دادن
 و در وقت که باید خوردن آب سرد و عمل و عمل کج با صطیحتون و چه در باره افتم استزاع باید کرد
 و غذا خوردن با کرم و در دادن و در وقت که باید خوردن و در وقت که باید خوردن و در وقت که باید خوردن
باب حکم در دردی و دردی الغیل و الی علی است که در کلهار با عذیط شود
 خون کوز که بر خوردن سوز و این علت ستر حالان و پیکان و آنها که در وقت سطلایان دام پر مایه سستند و در وقت
 دردی الغیل است که ساق پای و قدم خون ساق و قدم نبل شود عذیط و سطر و ماد این علت خون سوز و مایه سستند

در وقت کوش آمدن آب در وقت اسینوس با کل ارمنی و کلهار و دادن و در وقت کرم با کل ارمنی و در وقت
 بت و در وقت با شراب خوردن و شراب به دادن غذا در زمان و است و در وقت که باید داد هشت شدن خون حیض
 سبب وی ترمن آن سرد است و اسباب سده زنی با فراط یا اسیری با فراط از بهر آنکه فراط سبب سست شدن کما
 و سفتند و اگر در فراط سبب سست شدن با یکی آن باشد **علائق** اگر از وی با سدرک صانع و مایه سدرک شود
 بر ساق جاست کردن و جلاب سیاه شدن و در وقت که باید دادن و تخم کوز کوش با سعل حرشاندن و دادن از ارض حیض کبند
 غذا خوردن آب به ارض حیض و سینه و ای که سبب لازمی با فراط بود ترتیب بدن باید کردن و سکناسین ساه باید داد
 و در غذا که در وقت مغز شود باید افزود و کرم با به معتدل باید رفتن و در وقت که باید بدن **باب حکم**

علاج اول که سبب بالهذی فی فودن و اسالیق داون و از بردن ناندن بر سببانی حکم جیدن و مطبوخ اصفون
باید کردن و جب سورجان و مطبوخ سورجان و ادنی پانی و از پس بریدن خلک چوب ندوم و غیر ذلک تریه کنی
بزرگ و جله باورعی است طلبا باید کردن و عذار بر باج و کبود آب و درق کندم باید عیب فونی کوسن و ابکت
باب پنجم در عاریه با طاس خون

ماده تر باشد در ظاهر بدن علاج و یک بسلیق و نهر البدن باید کشود و سینه بدن مطبوخ سیاه و درود مطبوخ
اصفون باید کرد و بر جانب کردن کردن و جلاب عتاب و نبات و ترنجبین باید داد و در وقت پیشه درسی حکم
و موم و دروغی با دام و موم صافی بجا سکا حفره مالیدن و عذار کوب و سوس آب باورعی بگوید ادن
کرم خاکی سبب آن ماده علی غن باشد که در رکع حشود و طبیعت انرا باط مر دست و کند علاج
اک بسلیق باید کشود و استزاع مطبوخ اصفون و مطبوخ سیاه و درود مطبوخ ششتر باید کردن و در
ساده و آب شامه باید داد و جلاب منته و عتاب و الوی سیاه و فوای سندی و نبات و ترنجبین
داد و عذار زره بنومش الوی کیلی و تو سندی باید داد و آب نیز و سبب سوزنده باشد و در آن
کبیرت زرد و صبر سولای و سیاه بنول با سکه ساجد و مرزردی از ملت می آید و در حمام طلا بدن میکند
و از عارضه و طهارت و در شویون و کوشن کردن بر نیز کند
بجاء و بیوع در تریه

علاج هوشی کردن استزاع بلغم کردن حکم اصطخون و جلاب یاز و مطبوخ تربد و جلاب بر زرا بانه
و طبعین باید داد و عذار کوب و حکس انه با کوشت زرد کوشت کک باید داد و در سبط مطبوخ سندی و
سندی حوتی در برنه و در ساس و بل کوشه و بحر کرم که استر جلاب کشته بران نوحه علاج جدام دک نهر البدن
بسلین باید نون و مطبوخ سیاه و مطبوخ اصفون و جوجن کلم و جب اصفون و مطبوخ حاشا ستر استزاع سودا باید
کرد و فی الاکله با الاسد الحامد و ترناق اصغر در شراب صوف باید خوش نیدن و طلا باید کردن و دروغی پیشه
گود و سخی کابیدن نهر از زخمی رضق و عذار کوب **باب پنجم در شری و حصف**
علاج شری جلاب الوی سیاه و الوی کیلی و تر سندی و درق کل باید داد و مطبوخ سیاه زرد استزاع
باید کردن و سبب حصف شوی عرق باشد و ناشنق بدن و ترک حمام کردن یا در سوا کوم و کرم کردن علاج
استزاع صغور کردن مطبوخ فاکه و درق کل و تر سندی و سبب سبب سوزنده و در جاکما حکم شش و آب

فقد

Handwritten notes in the bottom right corner of the right page.

و اب خشک خوردن عذاموزنه از سوسمش و کوه و ادون و آب انار ترش شیرین میکند و هم تر نه با کلاب طلا یون
باید کردن آمدن شانی **باب ششم در حصبه و المله ذکوک** علاج حصبه و المله ذکوک
کلاب باید کرد و در حصبه نبات و طع دانسته داشتن و کد اشتن که نرم شود و عذار کوب بود و عذاب سوسنج
و ادن شترک در جاده و در جاکما با شیدن علاج کک مطبوخ اصفون و ایاده نو عاویا و ایاده رودنی و ادن نرم
طلا کک باید کردن و الله علم **باب هفتم در درهما** هرگاه که درم

در هر چه ارا عصاره سیاه در اجتهاد ارا عات استقل باید کردن و در وقت تر اید و ادع یا جمل باید اصفون و در وقت
اعطاط بر محل نقطه اصفون باید کردن و درم از خون باشد یا رصم یا از سودا یا از بلیغ اگر دم خونی باشد علاج ان کوشن
و فرغانه گرمی جاکما و درم و سرخی رنگ و درم باشد علاج هم او ای از وی و زیاد وی گرمی جای درم باشد
علاج این دروغی و یک بسلیق باید کشود و در وقت کردن و جلاب نبات فوای سندی و ترنجبین باید داد و مطبوخ
فرا کوشن بر نیز ششتر ششتر و طلا های سرد حگ بر سنان و عذار کوب و ادن علاج درم سو دایی
صلابت و درم باشد و سیاه لون آن و سردی جای درم علاج اسهال سودا باید کردن مطبوخ اصفون و
جب اصفون و درم و با حلون بر نهدن و اگر طعم بود علاج ان نرمی و درم باشد و چون انگب سروی اصفون
نشد جای انگب زمانی باشد و لون سفید بود علاج جلاب همک تراشیده نیم کوفته یا کوشن باید داد و عذار
کوب و اسهال بلغم باید کردن کب اسکا اصطخون و جلاب یاز که سبب اسهال سطل یا صبر باشد اول
ضد باید کردن و صندل سرخ و زعفران راست راست باب کثیر تر سوده طلا باید کردن و اعطالم

باب هشتم در سوطان و خاکی سرطان در می است سخت و از این پنجمی
بسیار باشد و سبب آن ماده سودا می باشد ارا عصاره نرم متخلل دیزد و زرا نهر اریستان و در رحم سیاه افند
و در انرا در حوالی حلق و حصبه و حصبه حصبان علاج بند بر صواب است که آنچه بدید آمده باند کلا اند که
زیادت شود که کلک باید کشودن و استزاع سودا سانی باید کردن مطبوخ اصفون و جب اصفون و آنچه در علاج
عذار و مالعه لیا کسب اسهان معالجه باید کردن مارالین با سیکس ازین حص سو مند اسهال سبب دروغ
حمازیر سو ره الصیه و جلاب باشد و ان اسهال شدت و کوبک علاج استزاع بلغم باید کردن نفی و سهیل جب
اصطخون و جلاب یاز و مطبوخ تربد باید داد و جلاب با لک و تخم و از باره ذکوک کابید دادن و عذار

باد اجزین و هم باد جلیون و هم رسد نهادن **باب چهارم در تبها**
 اخلاص عالیه تبهاست حی لوم و حی ق و حی عین مرتب که زمان او که تا باشد از احوال کوبند سبب حی لوم
 در فصلی است از آن تبستن و زدگی است ساسن و عدای گرم خوردن و بخت سیاهی سکام کشیدن و رجوع
 الحاح کردن و خواب بودن و غم و اندیشه کردن و حشم کردن **علاج** شربت سحر باید دادن چون سخن در خواب سندی
 و برف آب و سبب با کبر کشید و غذا کشاب باید دادن و در روز بزمایش تم سندی باز غذا دادن چون تب
 زایل شود اگر طبع رقیق **تب** قی از تبها در اعراض پیدا آید و بعد از آن جوارت و دست گاه باشد که
 جوارت بگردد و بعد از آن جوارت در اعراض اصلی او برود و اخلاص و طبیعت که در اعراض است میگذرد **علاج**
 تب قی صلیب و قی باشد و صلیب متواتر و مدقوق از جوارت تب اکا نباشد و سنی بازگردد و حشمها در
 افتد و هر گاه که مدقوق غذا خورد جوارت تب پیرانگی است ظاهر شود **علاج** کتاب با سلطان و نیل و زباید
 دادن و جوارخانه حکم باید دادستن و هر روز یک بار به سعدالنفوس و آب قاتر شامیدن و در غن نشد و در غن کوبد
 در بدن نالیدن و شرباده فرنگی خوردن باشد باید دادن و آب حیار کوه و شرباب سخا شش زلال بود و گاه که گاو کاه
 اندیشین و سبب شرباب مندل قرص کافوری و قرص سعدالنفوس بود و در روز سوم شامیدن و بزغال دادن تا
 بود و طبع را بناید که زخم شود **تب** عین از عنونت خون و صفا باشد از عنونت سودا و بلغم اکواز
 عنونت خون باشد از اطمینان کوبیده و سوخته بدن گرم باشد تا آگاه که منقعی شود **علاج** اکوای شتر مرغ باشد
 و طبع دمان شیرین **علاج** فصد باید کردن و طبع را منطرح فاکه و میله زرد نرم داشتن و جلاب آوی سیاه و عسار
 و فرامندی و نبات باید دادن و پس استواع آب حیا کلد و زبیره کج نوزک که بکین باید دادن و هر طبعی که در
 عروق منقعی شود و از آن تب دارد حادث شود اگر در اردون بدن منقعی شود از آن حرقه کوبید **علاج** است که در او
 این تب لازم بود و اورون گرم متادیر بدن بود و بی سبب سکونی بخت غالب باشد و در کربان زرد باشد سیاه و این
 تب را با ناضی از آن حرقه و مطبوخ است که حرقه توبت عین است داد کند و مطبوخ عینی باشد **علاج** کج کاسی سفید
 و آوی سیاه و زندی و آب نادرش و شیرین و نبات و تزجین باید دادن و استواع منو اطمینان و او که در آن
 منو بار سبزه و شربت بر کل میله زرد باشد با کوه و بعد از استواع تمام آب حیار کوه و آب کج نوزک
 کبجین و قرص جها شیر نرم و آب نوع و اگر باید دادن و غذا کشاب با کج کاسی و نیل و زبیره و عسار و صفا کشی

در کلاه

و جوارخانه و جاکها و مکنه بد داشت و بر کوبید و کوه و صفاش در جابه خواب با باید آنگذ کرد و اگر صفا
 بدون رگما سمنش شود از آن عیب کوبید و وقت که است غب خالصه و غیر خالصه طول مدت عیب خالصه است
 باشد تا بدارد و ساعت و طول مدت عرفا صفا از او را ساعت مکرر از این سبب کوه و زاید دیگر نباید و اگر سبب
 صواب بکنند عده نرسد این سبب از عنونت توبت در کوه **علاج** این صحرای و مختلف باشد و قارور و رقیق ناری
 و ریزانی بود و در ابتدا سبب ناضی نور ایندن عام باشد و در حالت لرزیدن سکونی تمام باشد و در باد لرزیدن
 این مرد نوع **علاج** این مرد نوع استواع ماده بود و از آن غیر خالصه و مطبوخ فاکه است جلاب کج کاسی
 و دست کاشی و قونا مندی و آوی سیاه و آوی کسلی و بر کل کل سرخ و سلو زرد نبات و تزجین باید دادن
 و غذا کشاب باید دادن و طبع را منطرح فاکه و میله زرد نرم باید دادستن و استواع صفا کردن
 سطر العین از جمله هم است که از ترکیب علم و صفا اول کوبید **علاج** این تب سیاه و آن باشد که از کوبید
 و بار سیاه با سر ما غدا کوبید جلاب کج کاسی و اسید و کج کوش با نبات و تزجین باید داد و آب کرم
 سکون دادن و قی فرودن و استواع صفا و بلغم مطبوخ صفا و جگر و شای کل و در غن و در غن و در غن
 میله کردن ترید و کج در آن باشد کردن و غذا کشاب با کج و کج را زبانه با جوارت تب منقعی است
 صفت بلغم **علاج** صحرای و صحرای شود و در ابتدا اسید و سیره و باق ناری شود و سر ما و اول زردی
 باشد و عین قی سیاه باشد **علاج** قی باید فرمود کبجین عسلی و آب کرم و جلاب کج کاسی و کسلی و جلاب
 و غذا کشاب با کج و کج در آن باشد و استواع بلغم باید که مطبوخ ترید و در صحرای و جوارت تب
تب از عنونت سودا باشد و این تب در روز نیا بدت و زاید اگر در اردون عروق
 منقعی شود و این تب باشد و به نسبت در استداد کوبید **علاج** این تب و سر ما باشد در ابتدا سبب و در کج کاسی
 و کسلی باشد و بسیار در اند و دست در کج وی مت و جبار ساعت باشد و صحرای بلغم **علاج**
 صاحب همانی بود که در تب منطرح کوبید که از احوال صحرای است تا قوه دفاع کند و در روز توبت
 از غذا و آب سرد منع کند و قی زباید و جلاب کج کاسی و کسلی باید دادن و غذا کج و آب با مرغ و قی
 مع و کسلی مع شود سر ما نباید داد و چون مع پیدا شود استواع سودا باید کرد مطبوخ صحرای
 اصون و جوارت کج و در جلاب تب حصر و کسلی و سبب همین باشد و اسید

باب چهارم در معالجه زهر هاد کردن جانوران

درماندن حرمت سحرگان حناق تحت آورد و اطراف بدن سرد کند و تا مدتی صبر آورد **علاج** اول بیاید
زودن و خفته کردن و مرزبان شیرکاو با اسنتین و قنصل باید دادن **دفع** چشم کرم کندوزبان سبانه
و اندام است کند **علاج** روغن کادو شیر باید دادن نایب کند و غذا چوب باید دادن اینون جلا دادن ناست
کند و فزاید و فراق دمکی نشی آورد **علاج** قی باید فرمودن و روغن کادو آب نیم گرم و یور و ملک طعام شیر
و مغزوب مایع است و بر یاق منوره بطرس باید دادن و چند پر ستر پو یابیدن و کلارند که خوب اود ۵۰
علاج شمار با حاد و تولد کند و اگر کسی اوده شال بد مند ملاک شود و اگر از آن خلاص میاید بد و اوده شود
سکار لوز در بدن بیاید آورد و فراغ کرم کند و حناق آورد و سوزش در اندرون بدید آورد و دود
درش کند **علاج** آن آب کرم دود عن کل ادم و مند تا قی کند و حوامای نرم از روغن کل ادم با سکر دهند
و مگ تا و و لعاب تا سو سکود به دانه و زوز و از دست **کریدن جانور** اگر بغله باشد انفی کز آن
عصویا باید برید که خلاصی در انت و اگر حوان بریدن نخر برهند و آن عصود ابکنند و دقت و فرمودن و جاک
و نه و بیاد بر موضع کزندی مند تا دم کشد و مرغ خاککی با فوسس کشد و سیند یکا کند و بران موضع دهند و
کفاز شود و گرمی نهند و سرکه و مگ و زهره کا و زهره بزرها که خوب است و نیز روز بران موضع دهند و روغن
کا و در بر نه سیار دهند و در آب دن شیر شاند و طلا اند که کسبه و چو که فرماید و ترماق بود که شغال
با شراب کف بد مند و اندر کوما به می برند تا عنق کند و ما و بره با هوشن سود اود **علاج** که بدین کورم
اول زهر ایدون باید کینه نایب کشید کردن و کا و کس کرم و شیر و عا و قرها کوفته بران موضع دهند
و ترماق اریبه و مترو و بطرس سحر با بنایت سرد مندست **کریدن سگ جانور** چاهت او را بناید
کذاشتن و نخر بر باد نهادن و کیندن و طت چهل دود و احت کتا و باید داشتن تا در تمام سال اید
بطبع است و حق طم لا نغم باید داشت و ترماق اریبه و ترماق فاروق باید داشت و جگرمان سگ و اوز که
باشد دادن بود اوده و دوا ای الراج بنایت سود مند و اگر هوانند که به اندک سگ اوده است یا نه قوری خیر
بران موضع کرم کند باشد پانند اگر دیگر سگان کورند سگ دیوانه باشد و اگر کوز و حوس دهند و غیره
سگ دیوانه باشد **کریدن عنکبوت** بادا در سگ تولد کند و اطراف کد شود و معوط بدلا و کد و اوزا کورم کزیدن

دری

درنی باب نام باشد و کوما به و عنق اودن سود مندست و شویره و سجد و برک سحاب هک در شراب
ایست سود دارد **کریدن خراز یا** چهل صاب پای دارد از هر سوخت دو ادرکون اوسور شی بدید اید کند
و سگ طلا کردن نایب باشد اگر مراد با سپی خود با سه در کوش کمی دود کل کز سندن کرم میا و دند و سواد و
که زود دست بر کوشش مند از کوشش بیرون می آید و در کل می رود **دایره که بر وجود طلا کند** جو اوردن در در
مکونند معرر کوشش با سکر و روغن بیت کد اخته طلا کند حب اللسان در روغن تربت کوشش کند طلا
کند جانورانی در در اود و در کزیدن **بند** اگر موش دره کور و بگری بسند و کوز هم در در کزیدن کل
کزیدن و بر اسپار باید کیندن و موص کزیدن را سکل و سر که در طب طلا باید کردن و ورق صبر و رو با
ترک و ورق لوک ضما باید کردن و کزیدن با سب برف کزاید کردن و بران موضع سنادن و آب برف
موضع باید ریختن و سوزن با دره و دکنس او باید مالیدن و آب تا مین و برش و آب خیار و کدو و آب کاشنی
با دودن و کاه میاید و روغن کینه هک سر کرم کوفته و سحر بر آب سرد باید خوردن و مزور و عود
سحق و خوردن و روغن دست در بدن مالیدن پیشه با دود **مال** از دود سر و کون و اطراف
برود و کور و عا قور جا بگوزد **روشاد** اندراب کرم حل کنند و در خوابنه بنهند ماد کزیدن **کریدن**
کرم سگی بزور و مع و پید بر او ستانند و پید را طلا اند و در روغن و پیشکل و مسود اهران حل کند
و زودن سواد کورم دود کنند کورم کوزد قلدی بزوز در سواد کورم دهند کوزید و سون نیاید در
سک هوش را بکشد صفای طیس در سواد هوش مند کوزد در سگا و بر خانه نمود در بزوز
مکوزند در روغن و کندر اگر دود کنند ملک نکر برند و بنور اوده و کور کزید و از دود سپی کوزید حنفت
اگر کزید صباد دود دهند کزید **پشه** از دود لوک بود هک و دود شویره و تواتر حوب صنوبر و
از دود کزیدن بگوزید **حفظ** اندراب کست و آن آب اندر خانه برالند کند کد کزید **لالک**
صا و اول خانه و از حرثت پاک کند و چینه کاز از شان کزید شیش از کوس بنید و اراش
بکوزد تمام شد معات دود در عم طبع منون از نعلی و الله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم

مخالت سوم در کراوه به مزه و در آن تالت بر ترست و در آن ای با کرده شد **باب اول**
انگور گرم و ترست غذایا زده و در فز کند کرده و مسانه را سود دارد و در اول کند پوست انگور گرم و خشک
در آنه او سرد و خشک **انگور** گرم و ترست بهترین انواع انجیر سفید است که خشک گرم است و لطیف در جوده
کرده و مسانه را سود دارد و بر اول نگاه داشتن قوه دمد و سرکه و بریزه و در پیت را سود دارد و خوبی که از انجیر متولد
سود بد باشد و بدین سبب پیش این پوست بید آورده و اگر با موه با دام خورد خونی سنگ از متولد شود **انگور**
و ترست انجور در دوم انجیر نیک چخته باشد سهل هضم کند و گرمی در او است نه و معده را بار نماند **انگور**
او سرد و خشک بخاری را از مایه دارد و سکنی باشد و معده گرم را سود دارد و در سکنی او سرد و بسیار خوردن
او مصلح بید آورده **انگور** سرد و خشک در جوده اول و معده را قوت دمد و قوت بی با زوداد و بسیار خوردن
ان در مصلح بید آورده و شرب و تجور را سود دمد و شرب را طعام جود و طبع را بید و از نرس طعام خوردن
طبع را بید و قوه دفع و هضم **انگور** و ترست او سرد و ترست او سرد و خشک در جوده دوم صاحب است و در
را سود دارد ان در شرب با ترست هضم و نبات و ترکیب در آب حل کند و با زهره اسهال هضم کند و هضم
سود دارد و در معده را باشد بهترین او معده و حال را سود دارد و در شرب با نماند **انگور** خاص
و ترست او سرد و خشک در اول او دمد و هضم ان گرم را سکن کند و قوت بی با زوداد و ترست او گرم
و خشک و گوشت او گرم و قوی او گرم و خشک با زهره زهر با است **انگور** گرم و خشک معده را و
را از مصلح بید کند و سرد و ترست او سرد و ترست او سرد و ترست او سرد و ترست او سرد و ترست او سرد
کوشش قله کند که بر قوی با طلاء کند زایل کند **انگور** گرم و خشک عرق اسهال را سود دارد و هضم با عسل
و ابره اید و کردن که در آن زمان بود **انگور** گرم و ترست او سرد و ترست او سرد و ترست او سرد و ترست او سرد
ای باشد که سرین و لوبیده هم را وی کرداند و ان کی از ان سکن سکنی کند و صحت دارد و در اول او دمد
را باشد و تها رخساره را سود دمد و ترست او زکام و حال و دندان و هضم را از زبان دارد **انگور**
حال هضم را سود دارد و طبع را نرم کند و هم را فاسد کرداند و در یک زوی را زود کند و سرد او سرد و هضم
منی **باب** با قلا سرد و ترست خاشی در بدن بید آورده و نفع
است و در کراوه و خوابها شوریده نماید صاحب ص ۶ را زبان داد پوست او را بر جایی که بری کرده

بسم الله الرحمن الرحيم

باشند و چند بار طلاء کنند موی بر آمدن با زوداد و چون صفا کنند با رو با قلا پست ز تا در طمان چند پوست
موی بر آمدن با زوداد **باد کال** گرم و خشک انکاو بی باه کند و سود انجیر و کف انجور **باد کال** سرد و خشک
عرق را است نه و غذا انک و در آب او حنق را سود دمد **باد کال** سرد و ترست گرم و واج را سود
مندست غذا انک که در کلا آورد **باد کال** گرم و ترست باه را قوت دمد و در یک زوی شرح کند و معده
اینها بی مخالفت با زوداد و شنبه طعام سوزاند و سار خوردن در سرد آورد و در اول او دمد **باد کال** سرد و خشک
بوی از زوداد و غذا سوزنده است که می در با نافع نیست ان غذای حرکت **باد کال** گرم و ترست باه را بید و معده
با باه کند و اشتها را عذابد **باد کال** گرم و ترست هات الوبه را سود دارد و قوه باه را سرفه اید و معده
کند داشته را عذابد و رو عرق با دام گرمی در کوشش کما سیدن طبع و کراوی که در با با بود
سرد و خشک در نماند که وی سوزاند و بدن را در کند و خوابها را هضم او دمد **باد کال** گرم و خشک هضم کند
سرد و خشک سکنی او سرد و هضم را زبان دارد و در سرد او سرد و در کراوه بید کند **باد کال** سرد و ترست
ترست کوشند تا فتنه کمی که او را هضم دمد با شند سود دارد که در نوشد و اما سنی تن را زایل کند **باد کال**
گوست او گرم و ترست صاحب واج سرد را سود دارد **باد کال** دمد و هضم انی در در هم و شقاق را سود دارد
خوردن ان او را در صافی کند و در کراوه را سرح کرداند **باد کال** سرد و ترست صاحب واج سرد را زبان دارد و صاحب
واج گرم را و صاحب هضم ان را سود دارد و غذا ان طعم ان کی خوردن با بی دمد آشته باشد **باد کال** سرد و ترست
و در در را باشد و طبیعت را نرم کرداند و خواب او زود **باد کال** گرم و خشک در جوده دوم هضم با عسل
را سود دارد و در معده دماغ با یک آید هضمی دمن هضم کرداند و در اول او دمد و حنق را سود دمد بود
و در هضم ناری دمد **باد کال** گرم و ترست و ان در هضمی معده است طبع او را با آس اعدا و در ش
کرده و شانه را سود دارد و سر قلع را نیز سود دارد خاصه بر زبان کرده و در کراوه **باد کال** گرم و خشک
در جوده اول کند و با نماند که خون او چشم تا رنگ کند عصاره او در چشم کشیدن چشم قوت دمد و با
حون از کلا با زوداد و سیر زباد کند و در اول او دمد و در زبان دارد **باد کال** سرد و ترست در ترستی و خشک
گرمی ساند و ترستی زبان و رو دکان را سود دارد بر زبان کرده طبیعت را سود دارد **باد کال** سرد و ترست
او گرم و ترست در با بی با ای که کسی سوک فندق با هضم دارد عرق بی با ان کرده و بکرزد **باد کال** سرد و ترست

بسم الله الرحمن الرحيم

بهترین آن سیر است سرد و خشک معده را قوی و مدد و اسهال صغری را بر دارد **یحیی** مصلحت
 گرم و خشک در وجه دوم معده را سودمند است منی را کم کند طبع را نوزاد و **وکان** اشها با دیدار و در چشم
 بافتن **الراستی** سم است در درستی بر وجه دوم بخار و نافع و در غش و در **رسانا** گرم
 شط آورده **رسانا** گرم خشک تر از اسود دارد **سین** بنجیل گرم خشک بول بر آید **سین** در چشم
 در وجه اولی حکم در استخوان شیده **سین** را کم کند در استخوانها و نافع بود **سین** در گرمی معده است با بر کوشش
 آورد **سین** گرم و خشک در مویز و کهنه اسود دارد **سین** گرم و خشک استنها طعام را کم کند مصلحت
سین گرم و خشک شفا اگر در یک اوی بکند بافتن **السین** بنا گرم و خشک
 بر وجه اول صغری و طبع را سود دارد **سین** بنجیل گرم و خشک در وجه دوم مویز بر آید **سین** در
 معده است اول در اوصاف کند شانه را نافع بود **سدان** گرم و خشک نافع و بوق المصطبر دارد **سین** سیلو گرم
 حکما در ارضیف کند **سدان** گرم و خشک یعنی نان را خوش کند **سین** سرد و خشک **سدان** در معده
 را قوی و مدد **سما** سرد و خشک در وجه سوم **سما** گرم و درستی نم کند **سین** مایه است بری
 با بر آید **سما** سرد و درستی معده را نافع بود **سما** گرم و خشک **سما** گرم و خشک **سما** در
 سودمند است در معده و شش و اسود دارد **سک** که در بر کشند طلا سنان کند نوزاد **سکا**
 کرده و پاک کند **سرخ** سرد و خشک در همه جا آید بافتن **السین** سنگ گرم و درستی
 در وجه اول سینه را و هلق و انزوم کند **سرخ** گرم و درستی **سرخ** گرم و درستی **سرخ** گرم و درستی
سرخ گرم و درستی **سرخ** گرم و خشک با وادان دارد سوزن گرم و درستی است و لیاری از او جاع را
 سرد دارد **سرخ** سیر است گرم و درستی غذا سکو مدد **سرخ** سرفه و سوزن اسودمند **سرخ**
 غلط است **سرخ** در همه جا آید **سرخ** گرم و درستی **سرخ** گرم و درستی **سرخ** گرم و درستی
سرخ سرد و خشک خارش بدن سود دارد **سرخ** گرم و خشک در وجه دوم هم اسود دارد **سرخ**
 گرم و خشک شیر حنجره گرم و معده است طبع را نوزاد دارد **سرخ** سرد و درستی در وجه دوم است
 نوزاد بافتن **الصاذ** غیر گرم خشک و صفا یعنی اسود دارد **صفا** مایه با در معده اسود دارد
 صغری گرم و درستی صغری در نوزاد اسود دارد **صندل** سرد از مندل سینه است

بافتن صغری و معده است خون او کفک را سود دارد **صمد** بر مع است کرده
 صغری را سود دارد بافتن **الطاب** طباسیر سرد و خشک در صغری گرم را سود دارد **طابک**
 سرد و خشک **ظفر** گرم و خشک معده را قوی و مدد **ظفر** اول از درخت خرماسه **ظلف**
 سرخ گرم و درستی سرخستان را و البلیغ را سود دارد بافتن **ظفر** عاقه قرع جاع طافون
 گرمی است بزق الف را سود دارد **عاب** بهترین عتاب که کاست مقبول **عاب** گرم است
 در وجه دوم دماغ را قوی و مدد **عرب** سرد و خشک در گوش را خون بار و در گوش را کوشش
عاب الخین غار و خون گرم خشک **عاب** نوعی اربط است که بسیار سنگ
 و کافور و قند بافتن **القاف** فایده گرم است **عاب** سخن صندل است اسود را نافع است
عاب گرم و خشک معده را سود دارد **عاب** عود الصاب است سرد و خشک **عاب** گرم
 و خشک **عاب** گرم و خشک معده را سود دارد و لیسکی است **عاب** گرم و خشک معده را سود دارد
 گرم و خشک در همه جا آید **عاب** درخت حصص است در همه صغری و اسود دارد طلا کردن
عاب القاف **عاب** گرم و خشک گرمی و ما را خوش کند **عاب** خرد و بر درستی
 در وجه دوم **عاب** گرم و خشک در وجه سوم نافع و در معده اسود دارد **عاب** گرم و خشک
عاب گرم و خشک در وجه سوم عرق الف و سستی پها را سود دارد **عاب** بر عشت است که بر آید
 انزاسه گرمی بافتن **العاب** کفک گرم و درستی **عاب** گرم و درستی در همه جا آید **عاب**
 سرد و خشک **عاب** گرم و درستی **عاب** گرم و خشک کفک گرمی بافتن **عاب** گرم و خشک کفک گرمی بافتن
عاب در بان گرم و خشک **عاب** گرم و خشک سرد و خشک کوششها جمله گرم و درستی **عاب**
 بر است کوشش میس گرمی آن کمر است کوشش موغانه فولان کوشش است **عاب** خذای
 تب و ریاضت را سود دارد **عاب** اللام لا زود گرم و خشک در کوه اسود دارد
عاب عصاه ایسینه شش را سود دارد **عاب** گرم و درستی در همه جا آید **عاب** در همه جا آید
 دارد **عاب** الحصاب گرم و درستی صغری را سود دارد **عاب** لیسیت مویز با **عاب** در همه جا آید
عاب المرمی بافتن سرد و خشک در وجه اول و در همه جا آید **عاب** مویز بافتن

در این ساقی جوئی آن خم سینه از هر کی سس دم کوفه با عمل ک کرده که در آن ادویه باشد که در کوفه
 در باه مغزاید و او پیر و نافع بود و صد که کوفه و نون روی سکو کند سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 از هر که در دم و کحل بودید آن سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 مرغ هر که سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 رطوبه از بعد از نوبه سستی معده رطوبه دارد و در این سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
چون تخم خاج عطفه حقن تخم خاج و سودا بر اند و اسیب الحول را سودا دارد سبیل کاشی
 سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 با عمل ک کوفه سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 عظیم طبعی و اندک سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 و در وقت در آن فصل کوفه و ادویه کوفه و سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 و سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
رواق ادمه کوفه در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 روی جب القاب در او نوبه طبعی صافی این ادویه کوفه و سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
شرین صفت از صندل و حنظل و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 مرغ هر که سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
تخ حنظل و در دم حلق و رطوبه معده را سودا دارد سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم

کلی داره

نوش دارو از جگر پخته، روکت شادین، شش اطعام و سبیل اطعام خوردن غذا را معده کند جگر را وقت
 در مددی و آن خوش کند که در وقت کوفه و سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 کوفه روت و عزان صفا قافله سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 آب سرد نایزیم اند و بدست مالند صافی کنند و کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 بر شش سردی کشتال **قلوبیادو** سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 که جو زرد را سودا دارد کلی قوت جباله از هر کی در دم کوفه و سبیل کاشی سبیل کاشی
 اطعام دفعه اطعام شایه **اب** سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 در کاشی و با معده و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 از هر کی در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 ع سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 و حلقها عبط از اسهال آورده بود که در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 فرما سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 را سودا در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 کوفه کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 بر شش و عمل باید که در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم
 دارد و هر که سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 استه او در دم کوفه کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی سبیل کاشی
 بزرگ اینون از هر کی در دم در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم و در وقت در دم

عمل کلان ادویه

و شود گرم تر است و در حاجی و تزش دان برود سرد است و زجاجی سرد تر است و صفراوان نیز
 دو نوعت طبیعی و غیر طبیعی صفرا طبیعی کثرت و لون او سرخ است و طعم او تلخ و تر است
 و طبع او گرم و خشکست و تولد او اندر جگرست و غیر طبیعی چهار گونه است صفرا ماسی و او است که لظوظ
 در تن سگ بان ایجه باشد و صفرا کراتی که بر یک گند نامند و تولد این صفرا در معده باشد و صفرا زکاجی آن
 در غایت گرمی باشد و این صفت از صفرا طبیعی بر هر دو است السموم مانده و صفرا بیضی مانند رود و طعم
 و طبعی هلیط باشد و سوداوان نیز دو نوعت طبیعی و غیر طبیعی طبیعی دردی و ثقل خون طبیعی است و بدن
 سبب غلیظ تر از خونست و طبع او سرد و خشک و طعم او تر است و غیر طبیعی و آن نیز هکزه است که از
 و سر حکی اخلاط چهارگانه حاصل شود و از آن سودا خوانند و آن حدی که جویشدنی باشد و چون بر رسن
 اندکس نزدیک آن زود و کند اندکس کشته است **چهارم** اعصاب و آن دو قسم است یکی
 اعصاب و سید کوبند و همی دیگر خادمه بزیله که سید اما آن قسم که او را دوسا گویند چهار عصمت باغ
 و در اج حکم و آبتیان اما باغ عصمت که ساز ماده لین و لزج و از زکما بارک ایا و دره و شرابین
 دردی پر کننده و از دوشاک دردی پوشیده شرمات و آن عشا که محاسن جو در باغ است لطیف تر و نرم
 تر است آن عشا که محاسن خشک است تحت تر و غلط تر است و مزاج و باغ سرد و تر است اما صفت سردی مزاج
 و باغ است که از ادراک محسوسات و از قوه مکتور و مذکور گرم نشود و حرارت روح حیوانی و حرارت عوزی که
 پوسته از دل بدوی رسد او را معتدل ارد و صنعت تری او است که از محسوسات و مدارکات رود در باید و از
 بسیاری حرکات خشک شود و نیز صفت اعصاب لین باشد و دل رکبات از گوشت و عروق و در کهای
 شریان که از وی رسنه است و در کجوف که از دل حکوبد و اندر اده است و دل صغیری سخت و سحون
 روح حیوانی حرارت عمر بنیت و مزاج او گرم و خشکست جگر عصمت همچون خون افزوده در جگر کج بنیت
 که کبکوس در اینجا جمع شود اما جگر متضایه کبکوس از هم مده خود کش بواسطه عروق ماسا دنیا و اندر کهای
 بارک که با گوشت است پراکنده شود تا سخن باشد که کبکی کبکوس را با کبکی حرا جگر ملاقات افتد و مزاج
 او گرم و تر است و آبتیان عسوی کوشی است مانند گوشت عده و سفید همچون گوشت پستان حنا پیر چون در
 لبان سفید گردد و گوشت شود چون این عصمتیند گردد و منی شود و مزاج او گرم و تر است و قسم دوم که کف
 روستا اند همچون اعصاب و پهنا که خادم و باغ اند و شرابین و در کهای جمد که خادم جگرند و او عید منی است

شیر

ناسل که خادم انسان اند **پنجم** و تهاست و آن سه قسم است طبیعی و حیوانی و نفسانی اما قوه
 طبیعی در حکمت و آن دو نوعت خادمه و مخدوم خادمه در حدی است که جنس است که تصرف
 عدلی کند از جهت ناسل آن دو گونه است غایبه و نامیده و جنسی دیگر است که تصرف در عاقلی کند
 از جهت تفاوت و آن سر دو گونه است مولده و مصوره و کاد قوه غایبه آنست که غذا را شایسته
 سفیدی سکر و اند تا بدل ماخل شود و کار نامبر است که اظفار بدن می افزاید بر تناسب طبیعی تا بدان
 به نشو و نما رسد قوه مولده و نوع است یکی تولد منی کند اندر مذکور و منوت و دیگر قوتها که اندر
 باشد از هم جدا کند تا هر دو می از اجزای منی آن عضو شود که استعداد آن دارد پس از آن قوه
 مولده این اجزای مزاج می گرداند تا آن عضو شود منوره اولی گویند و قوه مصوره سیم فاطر
 حکیم جل جلاله و عظم شانه عظما و کلها این اندام بید آورده و مخدوم نیز چهار اند حاویه و ماسک
 و خاصه و دانه فعل قوه جاذبه است که جذب اجزای نافع سودمند باشد بکند و در اجزای نافع بود
 مت هم که از غذا آنچه جوهر و باغ را شایسته مزاج گوید کشد و آنچه دل را باید دل بگذرد که اعضا
 همچون و فعل قوه ماسکه است که آنچه جاذبه بگذر کشیده باشد نگاه دارد تا قوت نامبر از منقذ گردانند
 و فعل قوه خاصه چند نوعت است که یکی قوت جاذبه اثر جاذب کرده باشد و ماسکه اثر نگاه داشته باشد
 مصمم کند و کاسی فصل را که اندر عضوی باشد پیرانند تا غذا گردد و کاسی فصل را استعداد گردانند و این
 چنان باشد که اگر فصل رغن باشد انرا به پیرانند تا قوامی معتدل کسب دهد و اگر غلیظ بود هم نظری سخن انرا
 بنزاع باز آورد تا دانه دفع کند و فعل قوه دفع است که دفع فصل کند که از غذا باقی مانده باشد و غذا
 را شایسته فصل باشد از مقدار غذای بدن و بدن از آن سخن باشد و قوه حیوانی در دل است آن قوت
 که اندامها را بوجود آورده و حرکت باشد و منی زندگی اندر همه اعضا وجود دارد و بید آورده و کاست
 ترس چشم بدن قوه اضافت کنند بیان چه که می باشد از انبساط و انقباض که عارض می شود و این نوع
 که مغرب منوره حیوانیت بر دستا طبقا روح جوهری لطیف است که از بخار خون و لطافت اخلاط تولد
 کند حناچی ماده اعصاب کثافت اخلاطت و ماده روح لطافت اخلاطت و قوه نفسانی قوه حس
 و حرکت را گویند و آن در باغ است و بدان مانند قوه نفسانی جنسی است و دو قوت مدرکه و محرکه
 قوه مدرکه که محسوسات درخت او بر دو قوت مدرکه و منصرف مدرکه و مدرکه است مدرکه ظاهر و مدرکه

باطن مدار که طاهر جو اس حرمت مناسی و شوائی و حسن بوییدن و حیثین و طس و بودن و مد که بطن
منتهی می شود بدو قسم یا مد که صورتی است همچنان خیال که از زید و غیر حاجت و از احسن شکر که بر آید
و خزان او خالت نامدار که صافی و دیت حاجت مثلا اگر که دوستی از زید و دشمنی از غر و از او هم می آید
و خزان او حافظ است و قوه تصرف در دست که تصرف در خانات این دو خزان می کند یعنی جو احسن
شکر دو هم و سبیل بر یک و فیصل مثل آنکه انانی بخل کند که او را در هر یک یایی بر باشد اما که بخل در یایی
شکر کند و جوئی از عقل اگر قوه و می جوئی استعمال این قوه تصرف کند از او هم که بید و اگر جو هم طس
ناظر استعمال این قوه کند از او هم که بید و قوه محرکه در کوه است با عده و فاعله با عده میزد
گفته است شوائی و عصبی شوائی است که طالب لذت و نافع است و عصبی است که در حق مضر و با
کار است فاعله است که در یک اعضا و مناصل می کند بحسب ارادت **ششم** اغصاب و
دو گونه است مزه در مرکب مزه است که بیک قوه تمام شود چون فعل اعضا تشابه الیاف ابرو است
غذا از هر که مرکب طبع غذایی موافق جویش جذب کنند چون گوشت مثلا که مزاج او گرم است
جو غذایی گرم و نرم جذب کند و دیگر اعضا یعنی مرکب است که بدو قوه تمام شود چون خضری
و فعل سرد و فعل می نوزاد اجزای و قوه طبیعی است و الت قوت اولیفا جاذبه است و الت
قوه اجترای او عضله خلق است و فعل سرد و قوه طبیعی است از برای او که حاصل می
او بعد از قوه حس او را که ان کند و لیکن جاذبه او طبع در او که ایند و غذا جذب کنند **هفتم**
ارواح است ان سر کونه است طبیعی و حیوانی و نفسانی معدن روح حیوانی است و ان روح از دل
در کما حصد که از اثر این گویند نمود و سکند و برون برسند **هشتم** اسانت و ان چهار
گونه است سن صیان و گوشت که ان سن بایون و ذون شدن همشه باشد و منتهی این سن با طلا
باشد گرمی و تری بدن سن غالب باشد و سن شباب جوانی است این نیست که بایون و از خوردن
شدن درین سن تمام شود و منتهی این سن سی و پنج سالگی است گرمی و خشکی درین سن غالب است و سن
کهنیت و ان سن است که نقصان ظاهر شده باشد اما هنوز قوتهاست شده باشد و منتهی این
سن شصت سالگی است سردی و خشکی درین سن غالب است و سن سری و پنجاهت و ان سن نیست که
قوتها ظاهر باشد و اعضا و اصلات ان سرد و خشک اما از بسیاری تری که در بدن ان نشان کرده اند

اینها در سن جوانی است
و در سن کهنیت است

سرد تر باشد **نهم** الوان است سب ترون بدن رنگها اندونی باشد یا سردی اما ان سبب آن بود
باشد بواسطه غلبه طبعها باشد خاک اگر صغره غالب باشد رنگ بدن زرد باشد و اگر خون غالب باشد
رنگ بدن سرخ باشد و اگر طبع غالب باشد سبز باشد و اگر سودا غالب باشد سیاه باشد و اعتدال رنگ
از اعتدال اخلاط باشد و اگر سبب ان سردی باشد چون سردی شهرهای معتدلیان و گرمی شهرهای
یا از احداث منسانی باشد چون سرخی خالت و زردی علم و کس اما در کماوی هر چه سیاه باشد
ارسی و سختی و جارت وی بدید اید و رنگ سرخ جارت ان کما از جارت سیاه باشد و جارت میکان
که از جارت سرخ باشد است سینه شدن از ضعف جارت و بریت و کوه که فرخ علم غنی
اما از کج چشم سبب بسیاری چشم خست از گرمی روح باشد باصره مانده که در وقت آن مانده که کج
یا از بسیاری رطوبت بعضی یا از تری ان رطوبت باشد یا از بسیاری طبیعت بنفیه و اسباب حدوث این
اسباب کجی بسیار است اما سبب است و سبب از اجتماع اسباب سواد باشد یا بعضی از اسباب است
دهم سخا است و ان زهی و لاغری و سنگی و آکنده کجی بدن باشد زهی که از بسیاری گوشت
بود از گرمی و تری بود و زهی که از بسیاری پدید بود از سردی تری بود لاغری که از کجی گوشت بود
از سردی و خشکی بود لاغری که از کجی پدید بود از گرمی و خشکی بود و کجی تری بود
انگشتی و صلابت از سردی و خشکی بود **یازدهم** فرق میان نر و ماده مزاج نر گرم و خشک و مزاج
ماده سرد و تر است **یازدهم** **حمام** درستی و سستی **بیازدهم** سردی
ن درستی مطلق است که مزاج و ترکیب اعضا سبب و مرکب بر بسیاری باشد که افعال وی جاری
بر جوی طبع معنی افعال بر عضوی خاصه خاکه باید از وی صادر شود بی افعی و اسکا افعال مرکب اند
یکت و کیفیت بر بسیاری باشد که ضعف و فعل مرکب بی مضرت و بی افعی باشد اما بیماری حالیت
ناطبی و بدن سبب اندکی قوت از قوتها اعضا باشد یا از مثره انی بدید اید بذات بدن سستی
کسب است و ساری و حس سرد مزاج و سواد ترکیب و تفرق اتصال اما سواد مزاج در اعضا سبب
سواد ترکیب در اعضا مرکب باشد یا سبب و عدد هتاکه باید نباشد و تفرق اتصال است که در
اعضا که سوسته باشد گسته باشد فرق میان سبب و عرض است که سبب سردی و گرمی که در بدن نشان کرده اند

صفا لیکن

شده

منظم باشد باشد اما هرگاه که معشوق دایند عظیم و مسته که در مدح صاحب فالج موحی باشد و ضعف و سستی
بعض صاحب خمی عظیم و متواتر باشد بعض صاحب تنه موی شرح و عظیم باشد بعض صاحب خالصه صغیر و
صغیر باشد و که متواتر مدح صاحب غیر خالصه صغیر و کمالات باشد بعض صاحب ربیع
مختص و صغیر و ضعف باشد بعض صاحب شرط الباطنی باطنی باشد بعض صاحب روح صلب و صغیر باشد و اول
باب هفتم در معرفت تقسیم زخمها اصلی آب قاروره چهار است از در و رخ
و سیاه و سفید رنگ زرد بازشش است تبخیر و اترجی اشتر و نارنجی زعفرانی نارنجی رنگ سرخ نیز
صاف و نوزعت بیگون کلگون اترجانی یعنی سرخ صاف بر اترجی موی سرخی که نزدیک موی چون بود رنگ
باز در نوزعت سیاه مطلق و سیاه سیاهی است که بزودی زرد چون آب بر قالی یکسینه نیز دو نوزعت اترجی و سیاه
رنگ زرد یعنی کاسی و دلیل اعتدالت و اسکی و اترجی هم نزدیک با اعتدالی اندکی سیاهی از
و چون معتدل التوام باشد دلیل حکمی تمام باشد و چون دهنق باشد دلیل حکمی اندک کند ناری دلالت می کند
بر اترجی زیادت از اترجی و آشته ناری دلالت بر غایت گرمی میکند زعفرانی دلالت بر کمال طهارت و اترجی
سمازی رنگی از سرخ دلالت بر سلامت تر از آب زرد باشد از هر المکرر سیاهی علامت علیه حوست
و چون معتدل و اخلط است و اترجی خون کمتر از اترجی صفاست و این رنگی که یعنی نباشد از آن جهت
که این رنگ نتواند بود الا از جهت خون و چون نباشد الا از منصف و نفع حکم با نغمه و ناگوار بود بول فقی باشد
و با نغمه و نفع غلیظ رنگ سیاه یا از سردی یا از اخلط باشد از موی صحت و اترجی نجات و یا این رنگ خون سرد
تیره و سیاه باشد نجات بد باشد رنگ سفید و نوزعت مشف و موی بغم مشف خون نوزعتی و این رنگ
سفید باشد و این رنگ دلالت بر سردی موی کند و عدم نفع و نوزعت دیگر موی بغم و سفیدی آن چون سفیدی
شیر و کاف باشد و این رنگ دلالت بر سیاهی موی نفع تمام سردی موی می کند رنگ بر غلات
ترکب غلت باشد از مود اولم و بول آسمانی بول یکی باشد که اود از مود داده باشند بول زینتی که خون
روغن است باشد خط مانک باشد و علامه شود که غسل باشد بول اترجی علامه اول علی باشد بول اترجی
علامه صفا بود ابا شد بول مس هر لون که باشد دلالت بر قوت ماده و ضعف قوه یا نغمه میکند
بول غلیظ دلالت بر سردی ماده یا بر صحت قوه یا نغمه میکند بول سیاهی که سیاهی که سیاهی

طوره

رطوبه و سیاهی آن باشد بول اندک نشان صفت قوه باشد بول اندک و سیاه از موی سیاهی ماده باشد
بول اندک و دهنق و سرخ اندک بول نشان سده و استقامت باشد سیاهی که بول از سیاهی موی باشد
بول چون ناگهان باشد نشان کافرت شدن رنگ کرده باشد **باب هشتم در رطوبت** رطوبت
چهار است میتر از بول در آن چهار چیز بخاک با بد و است لون و قوام و دوام و مکان لون رخ نوزعت
سفید و سرخ و زرد و غیره و سیاه رطوبت اسنید دلالت بر نفع ماده و دهنق میکند هرگاه که رطوبت باشد
و مود او ای آن باشد که سوسه در جمیع دست مرض اسهال تک حالی و سلامتی حال بر جز است اگر
این رطوبت در بعضی نام مرض باشد در بعضی نه دلیل موی آنکه قوه یا نغمه نه قوت بر حکمی تمام و اگر
رطوبت سفید باشد و نام مود نشان حکمی تمام است رطوبت سیاهی که بر بالای بول باشد نشان اعتدالی
حکمی است رطوبت موی که میان قاروره باشد نشان حکمی میان است رطوبت سیاه نشان موی حکمی
اخلط باشد رطوبت سیاه چون غامی بود نشان موی حکمی اندک باشد و چون مطلق بود نشان موی حکمی بود
زیادت تر از غامی و چون اس بود نشان موی حکمی نجات باشد رطوبت سرخ نشان ناگواریدن نفع تمام
و عدم نفع است رطوبت سیاه نشان سردی موی و عدم قوت رطوبت زرد نشان حرار و اخلط و سیاهی
صفاست قوام رطوبت یکسان است که متصل الا با باشد و مود و قوام رطوبت غیر طبیعی سیر است
مدی و اخلط سوغی غامی که گسسی موی زینتی و مادی شری علی غامی چون پارا و مکرر باشد غامی
سید و غلیظ باشد مدی ریم باشد دوشن گشاده شدن اسهال کرده باشد و نشان حرا و خون پارامی
پوست باشد نشان حوب و تر و نشان باشد سوغی خون وانه اوزن باشد و نبات بد باشد اخلط است
نخس مکرر کرده باشد گسسی مود از کانی باشد نشان موی صحت نوزعت زینتی نشان که از شش پدید باشد شری
خون موی باشد و تولد در کرده باشد رطوبت نشان تولد رنگ باشد اندک کرده و نشان موی نشان صفت حکم
مسئله بسیاری عنق اسباری رطوبت باشد ماری رطوبت یا کانی پیام با قوت دفع دفع
بصفت قوه ماسکه کی عنق از کانی رطوبت و بسکتی ضعف قوه و اخلط باشد موی اندک نوزعتی که موی نشان بد باشد
باب نهم در اسباب مرضه اسباب مرضه علی العموم سرات مادی و اول
نعمه و سبب در همچون اسهال و اصله موی نوزعت این اسباب ماری نشان الا با بد آورد که انرا مود

عکس مایل

نشان موی

۱۱

گویند با مادی که از اسهال برسد که بید و لزوق انفصال رسامی مشابیه الا ارامت نعت جهاد مزودان
گویی و حکمی سردی و تری و چهار رکب که ان گوی و تری گوی حکمی سردی تری سردی و حرکتی است و هر یک
از سنای با باد باشد با بی ماده سال گرم بی ماده ب و ق سال گرم بی ماده بی ماده که از غنای اخلاط بدیه آید مثال
سردی ماده چون از دن مثال سرد باد و چون فایع مثال تری بی ماده چون سستی مثال تری بی ماده چون استقامت
مثال خشکی بی ماده چون خشک مثال خشکی بی ماده چون سرطان و بیماری الی چهار گونه است بیماری در صورت
وان در شکل باشد در بی کیفیت یا در بیماری یا در نرمی یا در سستی و بیماری در همه او اندازد و ان خان باشد که عضو
برگردد ان شود که می باید یا فوزه تر از ان شود که می باید و سمدی در عدد و ان کم بود یا زیاد که مثل کسی را
چهار است بهر نسبت باشد فایع خشکی را سستی است باشد و سمدی در وضع چنانچه حد که عصر از اجزای
خود بیرون آید **نمونه عاریا گرم و سرد و خشک** بسیار است که در ان کم دارد
حالت اول و گوی که از اندازد اعتدال بیرون آورد این یعنی فانی باشد یا بدنی فانی چون جسم که فنی
بدنی چون بیاضت کشیدن دوم رسیدن گرمی بیض چون گرمی تش و اعتدال سیم رسیدن گرمی بیضه گرمی
فلفل و در جنس جماد تسکی هم عزت اسباب سمدیها سرد است اول رسیدن سردی بیض چون سرما
و جره ده هم رسیدن سردی بیضه چون بیضه و غیره سیموم که با فواظ جماد سکون با فواظ سیموم خوردن
با فواظ سیموم با خوردن طعام و سبب سیموم سستی ستم کاشکی سیموم اما اسباب سمدیها
بهر تری است اول رسیدن تری بیض چون جام دوم رسیدن تری بیضه چون مای بیضه سیموم سیموم خوردن
چهارم آسوده بودن و ریاضت ناکشیدن اما اسباب سمدیها خشک نیز همد است اول رسیدن باد بیوم
دوم خوردن غذا آسوده اما ای خشک سیموم کم خوردن با فواظ جماد که گوگرد سیموم که سمدیها که سمدیها
او در صفت حرمت چون تولد سنگ در جوی اول از دن خون در عروق با قلم شدن ریش و گوشت خونی
در جوی رسن تا تولد بعضی سده که اندر سفیدی بدید آید یا داروهای قابض و منضوی ضایع کردن
یا عصار برشته کردن آسوده باشد و سمدیها بیاضی از لوز خورون سیموم که انشاع و فزونی در
برید آورد چهارم است اول صفت آسوده ماسک و مکر و گوی وی از قوه و افروز دیگر است که در دن دارد
که اندام را نرم کند و کمینس با کشیدن و بر خورستن فو که فنی سیموم که خالص و نرمی بدید آورد

که کند است که مستعمل هر نالرخ نرم خون لایب و کثرت دوم هر پنجوب خون دروغی کا و در روز سوم برشته
خوردن چون سگ و ایلر و ویر و خما و بر سسهای که در شقی بدید آورد که کند است که غذای غلیظ را بدید چون
سگ و خزال دوم داروهای قابض خون فلوب بیلید سیموم داروهای سرد و سوری سرد چهارم دود و کوه و تخ غذای
علیقا و بوط و آرزین **باب دوم در اجزای تبیات** حرارت سردی از جوی بیض
از دل کشته می شود و در اثر آن مگر در و بهر تن میرسد و زمان کاست باغالی دن و اجناس عالی تب سرات می بوم
چی عن جوی ق از برای کندن حرکت از ادواج و اجناس و اجناس اگر این حرارت در روح او بر جوی بوم است که در
اجناس دقات و اگر در اجناس جوی بوم تی بود که یک از آید و یک از نیند و بسیار بود که تا سردی ساید و این است
اول روح را گرم کرد و بعد از ان اجناس را و تولد این تب و اسباب باید باشد و ان چهار است که یکی از هر دو ان بدن
رسد چون گرمی آفتاب الشمس است سیموم بی که در ان آب نوره دارد باشد دوم جوی که از دن نوره ان بدن رسد چون
خوردن غذای گرم یا داروهای گرم سیموم که بدن را گرم کند که آورد خون شرم و غم و شادی چهارم جوی غلیظ که در اجناس ظاهر
و حرارت شود و از اسباب ظاهر دوم که در بدن ان حرارت است سبب تر که در مای باشد اما جوی ق جوی ق غلیظ است که
باغنا اصلی و اول جوی ق ان گرم کرد و اندک سس روح را بس اجناس را از ان تب سگ که است اول است که ان جوی ق
عرب رطوبی که در عروق در کجا که حکم که در اجناس اصلیت مست کرد و اند و بعد از ان تطوی است شود که در اجناس
زنت چون گوشت و پیه دوم است که بعد از ان رطوبت بنفست کرد و اند در رطوبتی و تری او برزد که در اجناس
مشابه الا جزا پر انکه است در مواضعی تنی که بیاضت شب نم باشد و بار ان خرد و ان رطوبت که غذا از ان اجناس
ان ان سده از ان است که در ان سمر است که بعد از انکه ان رطوبت نیز مست کرد و اند بعد از ان اجناس در
رطوبتی او برزد که سبب انصاف و النیام اصلی ان باشد از ان است که در انکه الم جمی عفن حرارتی در کوی باشد که در
و از اجناس طوع و جرم و کرم شود و حدود ان سبب از اسباب سبب سبب باشد و اسباب سبب که در اجناس
سبب سبب و در سبب ان باشد و سده که در ان حاصل شود و عوی که لازم ان شده ان در رنگ که در سبب
مجلسین رغن و تبهای عفن چهار گونه است یکی انکه از عونت و کنده شدن چون بدید آید و انر مبطبه گویند و ان
تب و ان باشد تا کجا که منقش شود دوم انکه از عونت منفرید آید و چون منفرید ان کما عن باشد که در
انکه از عونت منفرید و حدت در کما عن سده از انر ساعت باشد و از انر گویند چون از دن و کما عن

صفت

علاج

و فی رطوبت علیقه و قد یکن سیمه صداع شدید خان خلد الای
بیکر و طریقی غلیظ و کاه منبت که سبب او در و سخت است پس از المکه

سکس بر جز از جا خود بول غزالی و ناری باشد **علاج** استزاج صغیر کون بطبخ خاکه حنا که در سیم
جونی کند و جلاب سوسه تر و عناب و بنو زونج کاشنی و تر مندی و آب ناروسن بترن بابات و ترنجبین و اسبغ
و آب خیار کدو باید داد و آب که در صندل روغن کلج و قوی کلج و آب خیار بانگ ملطوف باید ساجن و بوییدن و
بر سر نهادن و غذا ککجاب دادن و اطراف بدن با آب گرم و سوسه سوسه مالیدن **ماشرا** وری که در اندون
و بدن و باغ بدید آید و بزرگ شود و کاه باشد که بزرگ و در آب از جای برود و این مرض مخوفت و از خون

و صغیر باشد **علاج** چون علاج سر سیم است و درین مرض قهقاری نرم مناسب **باید**

بیم در دوار و سید دوار سپاری بر کشتن را گویند و سوزانرا گویند که خون مردم بر وجه از جسم اسفند بارنگ
شود و سر کوه دوم آن باشد که سخته و این مرض مخوفت است این مرض ملعی باشد یا سودا می **علاج** یعنی گوانی
سروروی و کوروتت غواص بسیار خواب باشد و سکنی نباشد و بول سفید و غلیظ بود و بعضی بسن بود و این
کس کم گوید **علاج** سودای بسیاری و کورت و حوائی و کم کین می و صلابت معنی بود **علاج** جوانت که دماغ
سینه کند جب ابارد و جب اصطیحیون و جلاب بانگو و کج از زمانه و کلشک و کج سنگ و اشیره دستنظا
کو آب با حک و آه باید داد **باید** **چهارم در کالوس** کالوس

علی است که مردم در خواب شوند حنا که بنده که او را می کشند و سبب آن علل بسیاری احوط علیط است که
ن سودای و بلغم و سودا و این مرض مخوفت و متده صرع است **علاج** اگر ماده خوبی باشد اک منال با نه
البدن باید کوشدن و اگر آن دو نفع دیگر باشد جلاب مالگو و کلک کو باید داد و غذا بخورد آب و جب ابارد و جب

اصطیحیون و ایاده لوزها و یا سینه دماغ نماید کرد **باید** **بیم در صرع صرع**

مرض مخوفت بسیار سده است تا تمام که در راه که در روح منافی حادث شود که اگر سده تمام باشد
سکه باشد و بدن سبب روکات بی نظام و شخ بدید آورد و ماده این مرض ملعی است یا سودا می
علاج یعنی سعیدی رسک اوی و زخمی بدن باشد و زبان صرع زرد باشد و از حشری که موجب چشم نباشد چشم عظم
کرد و حواس سسل باشد آب دمان بسیار باشد **علاج** سینه بدن باید کرد و از بلغم سلس زان سینه دماغ با
کرد جب ابارد و جب اصطیحیون و جلاب گرم از کیم را زبانه و بانگو و کلک کو باید داد و غذا بخورد آب با حک
و آه باید داد **علاج** صرع سودای ملازی بدن و سبب آن رسک و حفا ن لان و ترشی طعم دمان باشد **علاج** استولع

الماء من صرع
صنع سینه از راهی دیگر
صنع سینه از راهی دیگر
صنع سینه از راهی دیگر

صنع سینه از راهی دیگر
صنع سینه از راهی دیگر
صنع سینه از راهی دیگر